

Ihmisoikeudet Sahelin alueella

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. lokakuuta 2013 ihmisoikeustilanteesta Sahelin alueella (2013/2020(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon YK:n ja Afrikan tärkeimmät ihmisoikeusyleissopimukset ja -sopimukset, muun muassa Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW) sekä sen valinnaisen pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja kansalaisoikeuksia koskevaan afrikkalaiseen peruskirjaan liitetyn pöytäkirjan naisten oikeuksista Afrikassa,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 1998 annetun ja 1. heinäkuuta 2002 voimaan tulleen Rooman perussäännön,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja 22. kesäkuuta 2010 tarkistetun Cotonoun sopimuksen,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevasta EU:n strategiakehyksestä ja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta, 25. heinäkuuta 2012 tehdyn neuvoston päätöksen ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan nimittämisestä¹ sekä 18. maaliskuuta 2013 tehdyn neuvoston päätöksen EU:n erityisedustajan nimittämisestä Saheliin² ja erityisesti tämän toimeksiantoön sisältyvän ihmisoikeusartiklan,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät Sahelin alueesta ja erityisesti Malista sekä 21. maaliskuuta 2011 annetut päätelmät Sahelin aluetta koskevasta EU:n turvallisuus- ja kehitysstrategiasta ja viimeaikaiset päätelmät, mukaan lukien 17. ja 31. tammikuuta 2013, 18. helmikuuta 2013, 22. huhtikuuta 2013, 27. toukokuuta 2013 ja 24. kesäkuuta 2013 annetut päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n julistuksen naisten ja lasten suojelusta hätätilanteissa ja aseellisissa selkkauksissa sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat naisista, rauhasta ja turvallisuudesta 1325 (2000) ja 1820 (2008),
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät EU:n indikaattoreista kokonaisvaltaiselle lähestymistavalle naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 (2000) ja 1820 (2008) täytäntöönpanoon EU:ssa,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevat EU:n suuntaviivat,

¹ EUVL L 200, 27.7.2012, s. 21.

² EUVL L 75, 19.3.2013, s. 29.

- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat sekä YK:n pääsihteerin ja YK:n ihmisoikeusvaltuutetun raportit Sahelin alueesta ja erityisesti Malista,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2013 päivätyn YK:n pääsihteerin raportin YK:n turvallisuusneuvostolle Sahelin alueen tilanteesta ja raporttiin liitetyn Sahelin aluetta varten laaditun YK:n yhdenmisen strategian,
- ottaa huomioon YK:n inhimillisen kehityksen raportin 2013,
- ottaa huomioon komission Sahelin aluetta koskevan humanitaarisen avun täytäntöönpanosuunnitelman,
- ottaa huomioon Brysselissä 15. toukokuuta 2013 pidetyn kansainvälisen avunantajakonferenssin ”Together for a New Mali” yhteispuheenjohtajien päätelmät,
- ottaa huomioon Brysselissä 9. huhtikuuta 2013 pidetyn, naisten johtajuutta Sahelissa käsittelevän korkean tason konferenssin, joka järjestettiin EU:n, YK:n pääsihteerin Sahelin asioista vastaavan erityislähettilään yksikön ja YK:n naisjärjestön aloitteesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä (2010–2015),
- ottaa huomioon 8. huhtikuuta 2013 päivätyn YK:n pääsihteerin raportin YK:n turvallisuusneuvostolle Länsi-Saharasta ja erityisesti siinä esitetyn viittauksen Länsi-Saharan ja Sahelin alueen tilanteen väliseen yhteyteen sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) Sahelin aluetta koskevan turvallisuus- ja kehitysstrategian ja erityisesti siihen sisältyvän toteamuksen siitä, että Sahelin ongelmat ovat rajat ylittäviä ja liittyvät läheisesti toisiinsa ja että alueella voidaan saavuttaa edistystä ainoastaan alueellisen lähestymistavan ja myös Maghrebien alueen naapurivaltiot osallistavan kokonaisvaltaisen strategian avulla,
- ottaa huomioon erityisraportin toimeksiantoon Marokossa, myös Länsi-Saharassa, liittyvän ja 28. helmikuuta 2013 päivätyn erityisraportin kertomuksen kidutuksesta ja muusta julmasta, epäinhimillisestä tai halventavasta kohtelusta tai rankaisemisesta,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Länsi-Saharan tilanteesta¹,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2011 sekä Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla²,
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 22. istunnosta³,

¹ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 87.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0503.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0055.

- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin kannasta YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istuntoon¹,
 - ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Euroopan parlamentille esittämän vuosikertomuksen yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta, jolle neuvosto ilmaisi tukensa 4. lokakuuta 2012,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0325/2013),
- A. ottaa huomioon, että Sahel on yksi maailman köyhimmistä alueista, jolla on vakavia ongelmia ihmisoikeuksien, oikeusvaltion, turvallisuuden ja aseellisten konfliktien sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen aloilla; katsoo, että alueen äärimmäinen köyhyys käy ilmi vuoden 2012 YK:n inhimillisen kehityksen indeksistä, jossa Niger on sijalla 186, Tšad sijalla 184, Burkina Faso sijalla 183 ja Mali sijalla 182 ja jonka mukaan ne ovat maailman kuusi vähiten kehittyntä maata;
- B. katsoo, että pääasiassa poliittisen epävakauden, köyhyyden ja valvomattomien rajojen aiheuttama leviämisaikutus on yksi alueelle ominaisista piirteistä ja että se aiheuttaa olennaisilta osin yhteisiä ihmisoikeushaasteita koko Sahelin alueella; katsoo, että tämän ominaispiirteen vuoksi tarvitaan asianmukaisesti koordinoitua ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa koko Sahelin alueen ekologiseen ja maantieteelliseen alueeseen nähden;
- C. ottaa huomioon, että demokratian, rauhan ja hyvän hallinnon vakiinnuttaminen on Sahelin alueen valtioille suuri haaste; ottaa huomioon, että näiden valtioiden on vastattava haasteeseen edistämällä ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, vähentämällä naisiin ja vähemmistöihin kohdistuvaa syrjintää sekä edistämällä koulutusta ja etnistä sovintoa;
- D. toteaa, että tässä päätöslauselmassa käsitellään EU:n Sahelin strategiassa kartoitettuja maita ja erityisesti Mauritaniaa, Malia, Nigeriä sekä Burkina Fason ja Tšadin asiaankuuluvia osia; katsoo, että Sahelin alueen laajempi maantieteellinen ja ekologinen määritelmä on myös erityisen tärkeä alueen yhteisten ihmisoikeushaasteiden vuoksi, jotka johtuvat konflikteista ja erilaisista ihmisten turvallisuuteen liittyvistä puutteista, muun muassa lukien hallinnollisesta epävakaudesta; toteaa, että tässä mietinnössä käsitellään myös ihmisoikeustilannetta itsehallintoa vailla olevassa Länsi-Saharassa ja Tindoufin pakolaisleireillä;
- E. ottaa huomioon, että Malin äitiyskuolleisuus, jonka arvioidaan olevan 1 100 kuolemaa 100 000:ta elävänä syntyntä lasta kohden, on YK:n tietojen mukaan maailman korkein; ottaa huomioon, että vuoden 2013 YK:n inhimillisen kehityksen raportissa todetaan, että Nigerissä ja Malissa on erityisen korkea alle 5-vuotiaiden lasten kuolleisuus, joka kouluttamattomien äitien tapauksessa ylittää 200 kuolemaa tuhatta elävänä syntyntä lasten kohden; toteaa, että Maailmanpankin arvio alemman perusasteen oppilasmäärän suhteesta alemman perusasteen oppilaiden ikäiseen väestöön on Nigerissä 62 prosenttia ja Malissa 63 prosenttia; ottaa huomioon, että YK:n arvion mukaan vuonna 2012 Sahelin alueella ja Länsi-Afrikassa vakavasta elintarvike- ja ravintokriisistä kärsi 18 miljoonaa ihmistä; ottaa huomioon, että komission arvion mukaan puutteellisesta elintarvike- ja ravintoturvasta

¹ EUVL C 249 E, 30.8.2013, s. 41.

vuonna 2013 alueella kärsii vielä 10,3 miljoonaa ihmistä, joista 4,2 miljoonaa on malilaisia, joiden joukossa on 1,4 miljoonaa alle viisivuotiasta lasta, joita uhkaa vakava aliravitsemus, ja 3,1 miljoonaa ihmistä uhkaa lievä aliravitsemus; katsoo, että komissio on ollut tärkeä vaikuttaja Global Alliance for Resilience Initiative -rahaston (AGIR-Sahel) perustamisessa Sahelin alueella ja luvannut 517 miljoonaa euroa humanitaariseen ja kehitysapuun vuosiksi 2012–2013;

- F. toteaa, että osa näiden valtioiden väestöstä sairastaa useita endeemisiä sairauksia, kuten koleraa, aivokalvontulehdusta, tuhkarokkoa ja HI-virusta/aidsia, eikä heillä ole mahdollisuutta saada hoitopalveluja; ottaa huomioon, että HI-virus/aids aiheuttaa paljon kuolemantapauksia, ja vuosittain sen seurauksena kuolee Tšadissa 11 000, Burkina Fasossa 7 100, Malissa 4 400 ja Nigerissä 4 300 henkilöä;
- G. ottaa huomioon, että Sahelin alueen valtioilla on runsaasti luonnonvaroja, muun muassa maaöljyä tai uraania, mutta näiden tuotannosta saatavia tuloja ei käytetä riittävästi paikallisen talouden tukemiseen ja siten valtioiden kehityksen edistämiseen;
- H. toteaa, että sisällissotien ja etnisten konfliktien vuoksi kansalaiset joutuvat siirtymään kotimaansa sisällä ja on perustettava pakolaisleirejä, joita ovat muun muassa Mentaon leiri Burkina Fasossa, Mangaizen leiri Nigerissä, M'Beran leiri Mauritaniassa tai Breijingin leiri Tšadissa; toteaa, että elin- ja hygieniaolot näillä leireillä ovat valitettavan huonot;
- I. ottaa huomioon, että viimeisten 20 vuoden ajan Malissa on järjestetty vaaleja säännöllisin väliajoin; katsoo, että ennen vallankaappausta maata pidettiin lähes demokratian mallimaana Afrikassa;
- J. ottaa huomioon, että Malin kriisi on monitahoinen eikä sitä voi tiivistää pelkäksi etniseksi konfliktiksi; ottaa kuitenkin huomioon, että aseistetut jihadistiryhmät käyttivät hyväkseen tuaregien tyytymättömyyttä ja pyrkimystä Pohjois-Malin itsenäistymiseen tai laajempaan autonomiaan ja liittoutuivat alkuvuodesta 2012 sekulaarisen Azawadin kansallisen vapautusliikkeen (MNLA) kanssa ja ajoivat liikkeen sen jälkeen pois omalta alueeltaan; ottaa huomioon, että nämä ryhmät ja erityisesti Ansar Dine, islamilaisen Maghrebin al-Qaida (AQIM) ja Länsi-Afrikan yhtenäisyyden ja jihadin liike (MUJAO) hyödynsivät Bamakon vallankaappauksen aiheuttamaa epävakautta sekä laajempaa alueellista epävakautta, mitä Libyan valvomattomat asevarannot ovat lietsoneet; katsoo, että Malin valtion olemassaoloon kohdistuva uhka ja jatkuvat ihmisoikeusrikkomukset pohjoisessa nopeuttivat ranskalaisten, afrikkalaisten ja YK:n joukkojen puuttumista tilanteeseen ääriyhmien harjoittamien julmuuksien ja ihmisoikeusloukkauksien lopettamiseksi sekä demokratian, oikeusvaltion ja Malin valtion määräysvallan sekä ihmisoikeuksien kunnioittamisen palauttamiseksi; ottaa huomioon, että Malin hallitus ja kapinallisjoukot allekirjoittivat alustavan rauhansopimuksen 18. kesäkuuta 2013; ottaa huomioon, että Malin tilanne edellyttää toimintaa, joka menee pidemmälle kuin turvallisuusuhkiin reagoiminen, esimerkiksi kansainvälisen yhteisön pitkäaikaista sitoutumista ja päättävää toimintaa syvään juurtuneisiin poliittisiin, kehityspoliittisiin ja humanitaarisiin haasteisiin vastaamiseksi;
- K. katsoo, että panttivankeja ottavien ja terrori-iskuja tekevien terroristiryhmien läsnäolo Sahelin alueella järkyttää voimakkaasti alueen turvallisuutta; toteaa, että Sahelin alueen kautta kulkee huumeita, jotka ovat peräisin Latinalaisen Amerikan rikollisryhmiltä; toteaa, että huumekauppiat liittoutuvat usein terroristiryhmien kanssa varmistaakseen

kuljetuksen turvallisuuden; katsoo, että huumekauppiaiden läsnäolo alueella luo epävakautta sekä Sahelin että EU:n alueelle, jonne nämä huumeet yleensä päätyvät;

- L. katsoo, että Sahelin alueen hallitusten on otettava asianomainen väestö mukaan kriisin kestävään ratkaisemiseen; katsoo, että erityisesti naisten osallistuminen Sahelin kriisin ratkaisemiseen on edellytys pitkän aikavälin vakauden saavuttamiseksi; katsoo, että rankaisemattomuuden torjunta – myös silloin, kun on kyse sukupuoleen perustuvasta väkivallasta konfliktien aikana – on ehdottoman tärkeää alueen vakauden ja kestäväen rauhan saavuttamiseksi;
- M. ottaa huomioon, että EU on kiinnittänyt yhä enemmän huomiota Sahelin alueeseen, mistä ovat osoituksena EU:n Sahelin turvallisuutta ja kehitystä koskevan strategian hyväksyminen vuonna 2011, EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) valmiuksienkehittämisoperaation (EUCAP Sahel Niger) käynnistäminen heinäkuussa 2012) sekä EUTM Mali -operaation käynnistäminen helmikuussa 2013 ja EU:n erityisedustajan nimittäminen Saheliin; ottaa huomioon, että 18. maaliskuuta 2013 hyväksytyssä uuden EU:n erityisedustajan toimeksiannossa korostetaan vahvasti ihmisoikeuksia;
- N. katsoo, että monitahoiset ja toisistaan riippuvaiset ongelmat edellyttävät EU:n välineiden ja politiikanalojen koko kirjoa hyödyntävää kattavaa ja koordinoitua lähestymistapaa, jossa liitetään EU:n tavoitteet kriisinhallinnan, turvallisuuden, kehitysyhteistyön ja ekologisen kestävyuden aloilla EU:n toimiin ihmisoikeuksien, demokratian tukemisen ja oikeusvaltion aloilla; katsoo, että aluetta koskevaan kattavaan strategiaan olisi sisällytettävä tehokkaita koordinoitavia toimia, joita toteutetaan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan välityksellä asiaankuuluvien komission jäsenten keskuudessa, kuten kehitysavusta ja humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsenen, EUH:n, ihmisoikeuksista ja Sahelin asioista vastaavien EU:n erityisedustajien, EU:n terrorismintorjunnan koordinaattorin sekä EU:n jäsenvaltioiden keskuudessa; katsoo, että vallitsevan kriisin tehokkaan ratkaisun on katettava sellaiset talous- ja sosiaalipolitiikat, joiden tavoitteena on parantaa väestön elintasoja;
- O. katsoo, että EU:n politiikkojen olisi keskityttävä erityisesti maaseudun kehitykseen ja maatalouteen, jotta varmistettaisiin elintarviketurva kestävä sosioekonomisen kehityksen edistämiseksi Saharan eteläpuolisessa Afrikassa; ottaa huomioon, että komissio kumppaneinaan muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien humanitaaristen asiain koordinoitumisto (UNOCHA), Yhdistyneiden kansakuntien lastenrahasto (UNICEF), Yhdistyneet kansakunnat, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu (UNHCR) ja Maailman elintarvikeohjelma (WFP) käynnisti AGIR Sahel -aloitteen, jolla pyritään lisäämään organisaatioiden välistä yhteistyötä osana EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta torjutaan Sahelin alueen elintarvikekriisiä; ottaa huomioon, että kumppanit määrittivät 750 miljoonan euron suuruisen vähimmäisinvestoinnin, jolla luodaan turvaverkko kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien suojaamiseksi, jos ja kun alue kärsii jälleen kuivuudesta tulevaisuudessa;
- P. toteaa, että Sahelin alueen ihmisoikeusloukkaukset ja poliittinen, ympäristöön ja kehitykseen liittyvä humanitaarinen kriisi koskevat erityisesti naisia ja että naiset usein joutuvat syrjinnän, erityisen fyysisen ja inhimillisen turvattomuuden, jatkuvan köyhyyden ja eristyneisyyden kohteiksi; toteaa, että sukupuolten tasa-arvo, naisten poliittisen ja taloudellisen vaikutusvallan lisääminen, sukupuolten tasa-arvon edistäminen ja naisten

oikeuksien puolustaminen ovat välttämättömiä toimenpiteitä köyhyyden vähentämiseksi ja kestäväen kehityksen edistämiseksi; toteaa, että yhä enenevässä määrin rajoittava sosiaalinen ympäristö rajoittaa naisten liikkuvuutta ja tuottavuutta ja lopulta valmiuksia toimia johtajina ja naisten oikeuksien puolustajina; toteaa, että naiset muodostavat Sahelin alueella suurimman osan pienviljelijöistä, mutta silti he joutuvat kärsimään maa- ja metsätalouden osalta; toteaa, että tämä maanomistusoikeuksien puute lisää osaltaan naisten köyhyyttä; toteaa selvitysten osoittavan, että jos naisilla on koulutusta ja he voivat saada tuloja ja valvoa niiden käyttöä, saadaan aikaan esimerkiksi seuraavia positiivisia tuloksia: äiti- ja lapsikuolleisuus vähenee, naisten ja lasten terveys ja ravitsemus paranevat, maatalouden tuottavuus kasvaa, ilmastonmuutosta voidaan hillitä, väestönkasvu hidastuu, talous kasvaa ja köyhyyden noidankehästä päästään irti;

- Q. toteaa, että Lontoossa heinäkuussa 2012 pidetyssä perhesuunnittelun huippukokouksessa yli sata hallitusta, kansainvälistä järjestöä ja kansalaisjärjestöä asettivat tavoitteekseen investoida ylimääräiset 4 miljardia dollaria vuoteen 2020 mennessä kasvattaakseen ehkäisyä käyttävien naisten määrää 120 miljoonalla 69 maailman köyhimmässä maassa, joista osa on Sahelin alueen valtioita; ottaa huomioon, että tämä rahoitus täydentää nykyistä 10 miljardin dollarin summaa;
- R. toteaa, että Sahelin alueen maat ovat allekirjoittaneet Cotonoun sopimuksen; ottaa huomioon, että kumppanuus EU:n kanssa perustuu vastavuoroisesti sovittuihin ihmisoikeuksiin ja hyvään hallintotapaan koskeviin sääntöihin, ja se käsittää kehitysyhteistyöavun, hyvän hallintotavan, ihmisoikeuksien edistämisen ja humanitaarisen avun;
- S. katsoo, että EU:n yhteistyö Afrikan unionin (AU), Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS), Maghrebin arabiunionin, alueellisten ihmisoikeusinstituutioiden, YK:n ihmisoikeusneuvoston ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa on perusedellytys ihmisoikeuksien tehokkaalle turvaamiselle ja edistämiseksi Sahelin alueella;
- T. toteaa, että YK:n pääsihteeri ehdotti 14. kesäkuuta 2013 YK:n turvallisuusneuvostolle esittämässään raportissa, että otetaan käyttöön Sahelin aluetta varten laadittu yhdennetty strategia, joka perustuu kolmeen strategiseen tavoitteeseen: osallistavan ja tehokkaan hallinnoinnin edistäminen koko alueella, kansallisten ja alueellisten turvallisuusmekanismien luominen rajat ylittävien uhkien torjumiseksi ja humanitaaristen ja kehitysyhteistyöhön liittyvien suunnitelmien ja toimenpiteiden integroiminen pitkän aikavälin kestävyuden edistämiseksi;
- U. ottaa huomioon, että Marokon hallituksen ja Polisario-rintaman välinen tulitauko Länsi-Saharassa on ollut voimassa vuodesta 1991; ottaa huomioon, että YK pitää Länsi-Saharaa itsehallintoa vailla olevana alueena; ottaa huomioon, että Saharan demokraattinen arabitasavalta on AU:n täysivaltainen jäsen ja että yli 35 YK:n jäsenvaltiota on tunnustanut sen, mutta YK yhteisesti tai yksikään EU:n jäsenvaltio ei ole tunnustanut sitä; toteaa, että Marokolla on lainsäädäntöön perustuva vastuuvollisuus määräysvallasta, jota se käyttää Länsi-Saharan alueella ja sen väestöön nähden; ottaa huomioon, että YK toimii turvallisuusneuvoston kautta välittäjänä löytääkseen ratkaisun konfliktiin; toteaa, ettei alueen asemaa tulevaisuudessa koskevassa kysymyksessä ole YK:n pääsihteerin mukaan edistytty kuitenkaan lainkaan; ottaa huomioon, että periaatteessa vuonna 1988 ensimmäisen kerran sovittua kansanäänestystä Länsi-Saharan asemasta ei ole vielä käynnistetty;

järjestetty;

- V. toteaa, että Marokko on allekirjoittanut ja ratifioinut useita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia, kuten jokaisen kansalaisen suojelemista tahdonvastaiselta katoamiselta koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (ICCPR), kidutuksen vastaisen yleissopimuksen (CAT), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajien suojelemisesta (United Nations Declaration on the Protection of Human Rights Defenders, UNPHRD);
- W. ottaa huomioon, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa 1754 (2007), 1783 (2007), 1871 (2009), 1920 (2010), 1979 (2011), 2044 (2012) ja 2099 (2013) kehoitetaan naapurivaltioita tekemään sekä keskenään että YK:n kanssa täydellistä yhteistyötä ja sitoutumaan vahvemmin nykyisen pattitilanteen purkamiseen ja etenemään kohti poliittista ratkaisua;
- X. toteaa, että Algeriassa lähellä Tindoufia sijaitsevat ja 37 vuotta sitten perustetut pakolaisleirit ovat toiseksi pisimpään toimineita pakolaisleirejä maailmassa; katsoo, että poliittinen umpikuja estää kaikki realistiset mahdollisuudet leirien lakkauttamiseen tai niiden asukkaiden asuttamiseen tai kotiuttamiseen lähitulevaisuudessa;
- Y. toteaa, että sekä Marokon hallitusta että Polisario-rintamaa on syytetty ihmisoikeusrikkomuksista; ottaa huomioon, että YK:n Länsi-Saharan kansanäänestystä valvomaan asetetut rauhanturvajoukot (MINURSO) on operaatio, jonka toimeksiantoon ei sisälly ihmisoikeuslottuvuutta, ja se ei tarjoa mitään välinettä väitettyjen ihmisoikeusrikkomusten raportointiin; toteaa, että 25. huhtikuuta 2013 annetulla YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 2099 jatkettiin MINURSO:n toimeksiantoa; ottaa huomioon, että 8. huhtikuuta 2013 annetussa pääsihteerin raportissa omistetaan kolme sivua ihmisoikeuskysymyksille; toteaa, että YK:n turvallisuusneuvosto ja siihen kuuluvat EU:n jäsenvaltiot jättivät tukematta Yhdysvaltain ehdotusta, jonka mukaan MINURSOlle olisi annettu ihmisoikeustoimeksianto, mikä johti mielenosoituksiin Länsi-Saharassa;

Yleistä

1. on syvästi huolestunut Sahelin alueen ihmisoikeustilanteesta, jota ovat pahentaneet monet poliittiset, sosiaaliset, taloudelliset ja ekologiset kriisit; painottaa, että syvästi toisiinsa kietoutuneet ongelmat edellyttävät integroitua ja kattavaa toimintapolitiikkaa ja poliittista ratkaisua, jossa osallisina ovat konfliktin eri osapuolet;
2. panee merkille, että Sahelin alueen ihmisoikeustilanne on saanut enemmän kansainvälistä huomiota Malin aseellisen konfliktin ja ranskalaisten, afrikkalaisten ja YK:n joukkojen väliintulon vuoksi; toteaa, että tämä konflikti on aiheuttanut Malissa erityisiä ongelmia ja pahentanut maassa ja muualla alueella, kuten Libyassa, jo olevia rakenteellisia ongelmia; korostaa kuitenkin, että Malin välittömät huolenaiheet eivät saisi kääntää huomiota pois kroonisista ja kaikkialle levinneistä ongelmista, jotka vaikuttavat vakavasti ihmisoikeuksiin muualla Sahelin alueella ja joita ovat erityisesti järjestäytynyt rikollisuus, orjuus ja ihmiskauppa, ase- ja huumekauppa, jihadistinen ääriliike ja radikalisoituminen, heikko hallinto ja institutionaalinen korruptio sekä systemaattinen ja heikentävä köyhyys, lapsisotilaiden käyttö ja naisiin kohdistuva syrjintä;
3. muistuttaa, että rajojen vuotaminen on alueen maille tyypillinen ominaisuus; korostaa,

että Sahelin alueen tilanteen paheneminen liittyy olennaisesti siihen, että Libyan sodan seurauksena Pohjois-Maliin on virrannut valtava määrä aseita, kun libyalaisia kapinallisia on järjestelmällisesti riisuttu aseista alueen muiden maiden rajoilla; pyytää jälleen, että aseiden myyntiä säännellään ja valvotaan tiukasti, jotta vältetään jäsenvaltioiden osallistuminen konfliktien lisääntymiseen;

4. on ilahtunut ihmisoikeuksiin kohdistuneen huomion lisääntymisestä EU:n politiikassa; panee merkille, että YK on kehittänyt Sahelia koskevan kattavan strategian, jossa ihmisoikeuksia korostetaan voimakkaasti; palauttaa mieliin, että Cotonoun sopimuksen allekirjoittajina EU ja Sahelin alueen maat ovat sitoutuneet yhteisiin velvoitteisiin sellaisten ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden suojelemiseksi, jotka perustuvat oikeusvaltioon sekä avoimeen ja vastuulliseen hallintoon; muistuttaa, että Sahelin alueen valtiot ovat osapuolina useimmissa kansainvälisissä sopimuksissa, joilla suojellaan ihmisoikeuksia, naisten oikeuksia ja lasten oikeuksia;
5. korostaa EU:n tärkeää roolia maailman suurimpana avunantajana torjuttaessa Sahelin alueeseen kohdistuvia kehityshaasteita; korostaa, että on tärkeää edistää muiden kansainvälisten toimijoiden osallistumista sellaisiin toimiin kuin köyhyyden ja nälän poistaminen, sukupuolten tasa-arvon edistäminen ja lapsikuolleisuuden vähentäminen vuosituhaten kehitystavoitteiden mukaisesti;

Ihmisoikeudet aseellisissa konflikteissa

6. katsoo, että Malin ihmisoikeustilanteeseen on puututtava kiireellisesti, sillä raporttien mukaan aseelliset tuaregikapinalliset sekä jihadistiryhmät ovat tehneet vakavia ihmisoikeusrikkomuksia Pohjois-Malissa; huomauttaa, että väitetyjä rikoksia ovat muun muassa joukkoraiskaukset, kidutus, silpominen ja julma kohtelu, mukaan lukien amputointi ja julkinen ruoskiminen, julkinen kivitys aviorikoksiin syyllistymisen johdosta, etniseen alkuperään perustuva väkivalta, etniset puhdistusyritykset, ilman oikeudenkäyntiä täytäntöönpannut vankien teloitukset ja pikateloitukset, malilaisten sotilaiden joukkosurmat, laittomat pidätykset ja vangitsemiset ja tuomioiden langettaminen ilman asianmukaista oikeudenkäyntiä, pakkoavioliitot ja seksiorjuus, tahallisesti kulttuurisiin kohteisiin suunnatut iskut sekä omaisuuden tuhoaminen ja ryöstäminen; on erittäin huolestunut terroristien ja rikollisten toimintaan liittyvistä uusista suuntauksista, kuten itsemurhapommituksista, sieppauksista ja panttivankien ottamisesta, sekä lasten käyttämisestä ihmiskilpinä; panee merkille, että tammikuusta 2013 lähtien on saatu myös lukuisia raportteja Malin turvallisuusjoukkojen ja, vähäisemmissä määrin, järjestyksenvalvontaryhmien jäsenten epäiltyihin jihadistiryhmiin tai muihin ryhmiin, joiden on havaittu tehneen yhteistyötä kapinallisjoukkojen kanssa, kohdistamista ihmisoikeusrikkomuksista; toteaa, että rikkomuksien kohteena ovat laajalti olleet tuaregi-, arabi- ja fulaniyhteisöt, ja että armeijaa on toistuvasti syytetty etniseen alkuperään perustuvista kostotoimista; on erittäin huolestunut siitä, että väitettyihin rikkomuksiin on sisällynyt kidutusta ja epäinhimillistä kohtelua, tahdonvastaisia katoamisia sekä ilman oikeudenkäyntiä täytäntöönpannut vankien ja siviilien teloituksia ja pikateloituksia; ilmaisee myös huolestumisensa niiden raporttien johdosta, joiden mukaan armeija on syypää Etelä-Malissa vallankaappausta edeltävälle Tourén hallinnolle uskollisten turvallisuusjoukkojen jäsenien tappamiseen, kiduttamiseen ja katoamiseen; panee myös erittäin huolestuneena merkille raportit, joiden mukaan maamiinat tappavat ja vammauttavat malilaisia siviilejä, kuten lapsia; kehottaa kaikkia taistelijoita lopettamaan maamiinon käytön ja tekemään sujuvaa ja tehokasta yhteistyötä alueellisten ja

kansainvälisten toimijoiden kanssa mainittujen aseiden täysimääräiseksi käytöstä poistamiseksi;

7. on tyytyväinen siihen, että 18. kesäkuuta 2013 allekirjoitettiin sopimus tasoittamaan tietä Malin onnistuneesti järjestetyille presidentinvaaleille ja rauhanneuvotteluista Malin viranomaisten ja Pohjois-Malin aseistettujen kapinallisryhmien välillä, ja suhtautuu myönteisesti siihen, että kaikki allekirjoittaneet osapuolet ovat sitoutuneet lopettamaan kaikenlaiset ihmisoikeusloukkaukset; suhtautuu myönteisesti niiden sitoutumiseen yhtenäisyyteen, vuoropuheluun ja perustuslaillisen järjestyksen palauttamiseen; toteaa kuitenkin, että se on alustava sopimus, jonka johdosta molempien osapuolien on toteutettava toimia konfliktin saattamiseksi lopullisesti päätökseen; vaatii siksi Malin viranomaisia ja niiden kansainvälisiä kumppaneita kiinnittämään erityistä huomiota ihmisoikeusrikkomusten uusiin muotoihin, erityisesti etniseen alkuperään perustuviin kostotoimiin, joita on paljastunut Pohjois-Malin tiettyjen alueiden takaisin saannin jälkeen ja jotka voisivat estää vakavalla tavalla rauhanrakentamisen ja sovinnon, jos niihin ei puututa asianmukaisesti; on tyytyväinen siihen, että Malin hallitus on ottanut käyttöön yksiköitä, jotka valvovat Pohjois-Maliin sijoitetun armeijan sotilasoperaatioita, ja että on ryhdytty tutkimaan ihmisoikeusloukkauksia, joihin Malin asevoimien tiettyjen osastojen väitetään syyllistyneen; kehottaa asevoimia osoittamaan ammattimaisuutta, kun ne vakauttavat tilanteensa kapinallisten aikaisemmin hallussaan pitämällä alueilla; kehottaa lisäksi Malin hallitusta lisäämään toimiaan raportoinnin helpottamiseksi tämänhetkisisä operaatioissa ja tulevaisuudessa hyökkäyksissä tapahtuvista pahoinpitelyistä, myös tukemalla kansallista ihmisoikeuskomissiota (National Human Rights Commission), ja kunnioittamaan asianmukaista prosessia kuulustellessaan epäilyksenalaisia militantteja; tuomitsee jälleen kerran raportoidut siviiliväestöön, vankeihin ja sotilaisiin kohdistetut julmuudet; palauttaa mieliin Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjän kannan, jonka mukaan on hyväksyttävät perusteet uskoa, että Malin konfliktissa tapahtuneet hirmuteot ovat sotarikoksia; uskoo lisäksi, että jotkut hirmuteot voivat olla rikoksia ihmisyyttä vastaan;
8. toteaa erittäin huolestuneena, että Malin tilannetta horjuttaa myös lisääntyvä korruptio, jolloin pohjoisessa elävät ryhmät, kuten tuaregit, songhait, arabit ja muut, jäävät kansainvälisen avun ulkopuolelle; painottaa, että kulttuurisen ja etnisen jaon syntyminen Pohjois- ja Etelä-Malin välille on yksi korruption vaarallisimmista seurauksista;
9. panee erittäin huolestuneena merkille YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun arvion, jonka mukaan Malissa on lähes 300 000 maan sisällä siirtymään joutunutta henkilöä naapurimaihin eli Burkina Fasaan, Nigeriin, Mauritaniaan ja vähäisemmässä määrin Algeriaan paenneiden yli 175 000 ihmisen lisäksi; kehottaa ryhtymään välittömiin toimiin niillä pakolaisleireillä ja niissä Pohjois-Malin osissa, joilla on raportoitu kärsittävän kolerasta, äärimmäisen heikosta elintarviketurvasta ja hälyttävästä lapsikuolleisuuden määrästä, joka ylittää selvästi koko aluetta koskevat luvut ja joka johtuu aliravitsemuksesta sekä puhtaan veden ja terveydenhoidon puutteesta; kehottaa kansainvälisiä avunantajia noudattamaan kiireellisesti rahoitussitoumuksiaan ja kokoamaan viipymättä puuttuvat 290 miljoonaa dollaria, joiden avulla YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu voi hillitä vakavaa elintarvikekriisiä, josta kärsii tällä hetkellä 3,4 miljoonaa malilaista; korostaa, että on tärkeää varmistaa pakolaisten ja kotimaansa sisällä siirtymään joutuneiden turvallisuus ja helpottaa heidän järjestäytyntä paluutaan kotiseuduilleen kansallisen sovinnon tärkeimpänä tekijänä;

10. kiinnittää huomiota naisten kärsimyksiin Malin äskettäisen konfliktin aikana; pitää erityisen valitettavana sieppauksen ja raiskauksen käyttöä aseina sodassa ja katsoo, että kyse on sotarikoksista; odottaa EU:n ja Malin muiden kansainvälisten kumppanien toimivan tiiviissä yhteistyössä Malin viranomaisten kanssa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa 1325 ja 1820 ja EU:n kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa vahvistettujen sitoumusten täytäntöönpanoon; kiinnittää huomiota siihen, että on tärkeää luoda siirtymäkautta koskevia oikeudellisia mekanismeja, jotta tehdään loppu sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan syyllistyneiden tahojen rankaisemattomuudesta;
11. vaatii EU:ta ja Sahelin maita panemaan täytäntöön täysimääräisesti seuraavat YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat: päätöslauselma 1325 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta, jossa vaaditaan naisten osallistumista konfliktien ratkaisuun kaikilla osaluilla ja tasoilla, päätöslauselma 1820 seksuaalisesta väkivallasta konflikteissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa sekä myöhemmin annetut päätöslauselmat 1888, 1889 ja 1960, jotka perustuvat edellä mainittuihin päätöslauselmiin; pyytää tältä osin korostamaan naisten osallistumista sovintoprosesseihin ja takaamaan sen ja tunnustamaan, että sukupuolinäkökulma on sisällytettävä osaksi konfliktien ratkaisua, rauhanturvaoperaatioita, humanitaarista apua ja konfliktien jälkeistä jälleenrakentamista; nostaa esille äärimmäisen kärsimyksen, jota naiset kokevat sotaa käyvissä maissa vain siksi, että he ovat naisia; korostaa, että tällaiset teot, mukaan lukien sotilaiden tekemät tyttöjen raiskaukset, pakkoprostituutio, naisten raskaaksi saattaminen väkivalloin, seksiorjuus, raiskaukset, seksuaalinen häirintä sekä sopimuksesta tapahtuvat sieppaukset (houkuttelun keinoin) ovat rikoksia, joita ei saa sivuuttaa; vaatii, että EU:n on suhtauduttava niihin perustavanlaatuisina ongelmina, jotka on otettava huomioon; korostaa, että aseellisissa konflikteissa raiskauksen uhreiksi joutuneille naisille ja tytöille on taattava oikeus aborttiin;
12. huomauttaa, että naisia syrjitään usein siten, että heidän ponnistelujaan rauhan eteen ei tunnusteta; toteaa, että naisten osallistuessa säännöllisesti konfliktien ratkaisuun ja rauhanrakentamisprosesseihin he ovat avainasemassa rauhanneuvotteluissa ja että jälleenrakentamisesta, kunnostamisesta ja rauhan rakentamisesta tulee tällöin laaja-alaisempaa; kannustaa siksi ottamaan naiset mukaan kaikkiin kansallisiin, alueellisiin ja kansainvälisiin sovintoprosesseihin Malissa ja erityisesti maan pohjoisosassa; vaatii, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1325 vahvistetut kansalliset toimintasuunnitelmat tarkastetaan ja ensisijaiset painopistealueet päivitetään säännöllisesti;
13. pitää mahdottomana hyväksyä Malissa lapsiin kohdistettua raakaa väkivaltaa ja brutaaleja väkivallantekoja, muun muassa kaikkien pohjoisessa toimivien aseistuneiden ryhmien, mukaan luettuina hallituksen joukkojen, harjoittamaa lapsisotilaiden laajalti dokumentoitua rekrytointia ja käyttöä; tähdentää, että on tärkeää osoittaa riittävät resurssit lapsisotilaiden kotiuttamis- ja kuntouttamistehtäviin; on tältä osin tyytyväinen valmisteilla olevaan Malin hallituksen ja YK:n väliseen sopimusluonnokseen, joka koskee aseistettuihin ryhmiin liittyneiden lapsisotilaiden luovuttamista YK:n edustajille, ja panee tyytyväisenä merkille UNICEFin toimet näiden lasten jälleen integroimiseksi; on syvästi huolissaan havainnoista tuoreimmassa lapsia ja aseellista konfliktia koskevassa YK-raportissa, jossa korostetaan, miten Malin konfliktin luonne ja taktiikka ovat luoneet ennenkuulumattomia uhkia lapsille; tuomitsee mitä jyrkimmin lasten tappamisen ja vammauttamisen, raiskaukset ja seksuaalisen väkivallan, pakkoavioliitot, sieppaukset, kouluihin ja sairaaloihin tehdyt iskut sekä tyttöjen koulunkäyntiä rajoittavat toimet, joita

on tapahtunut Malin konfliktin aikana; panee merkille, että suuri osa pohjoisessa sijaitsevista kouluista ei ole vielä aloittanut toimintaansa uudelleen, ja kehottaa toteuttamaan välittömiä toimia sen mahdollistamiseksi; kiinnittää Pohjois-Malissa tapahtuneiden raikausten seurauksena syntyneiden lasten hylkäämistapauksiin, sillä se on huolestuttava uusi suuntaus, johon on löydettävä ratkaisu erittäin kiireellisesti; ilmaisee lisäksi syvää huolestumista raporttien johdosta, joiden mukaan lapsia pidetään vangittuina aikuisten joukossa ja joiden mukaan lapsia kuulustellaan ilman asianmukaista suojelua; pitää tässä yhteydessä tervetulleena YK:n turvallisuusneuvoston tavoitetta suojella erityisesti aseellisen konfliktin uhreiksi joutuneita naisia ja lapsia;

14. kehottaa kaikkia Sahelin alueen valtioita sitoutumaan ennalta ehkäisevään ja suojelevaan politiikkaan, jonka avulla vältetään se, että aseistautuneet ryhmät pakkoväräävät lapsia riveihinsä; kehottaa näitä valtioita olemaan väräämättä lapsia asevoimiinsa ja tuomitsemaan kaikki, jotka syyllistyvät tähän sotarikokseen;
15. pitää valitettavana yritystä tuhota Pohjois-Malin kallisarvoinen kulttuuriperintö aseistetuin joukoin, jotka tuhosivat vanhoja sufien pyhäkköjä ja muita arvostettuja monumentteja sekä noin 4 200 vanhaa käsikirjoitusta Timbuktussa ja Gaossa, dogonien etnisiä seremonianaamioita ja kulttuurirakennuksia (toguna) Douentzassa sekä kirjastoja Kidalissa ja muualla; katsoo, että kulttuurikohteiden turmeleminen Pohjois-Malissa on sotarikos; panee tyytyväisenä merkille Unescon toimintasuunnitelman kulttuuriperinnön kunnostamiseksi ja vanhojen käsikirjoitusten suojelemiseksi Malissa ja kehottaa EU:ta tukemaan sitä;
16. suhtautuu myönteisesti 11. tammikuuta 2013 käynnistettyyn ranskalaiseen Serval-sotilasoperaatioon ja sen sitoutumiseen takaamaan Malin itsemääräämisoikeus, yhtenäisyys ja alueellinen koskemattomuus ensimmäisenä askeleena kohti Malin jälleenrakennusta ja demokratiaprosessia; panee näin ollen ilahtuneena merkille 25. huhtikuuta 2013 hyväksytyyn YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2100 sekä sen vahvan keskittymisen ihmisoikeuksiin ja YK:n yhdenmetytyn moniulotteisen Malin vakausoperaation (MINUSMA) toimeksiannossa annetun ohjeen valvoa, auttaa tutkimuksissa ja raportoida turvallisuusneuvostolle ihmisoikeuksien loukkauksista ja rikkomuksista ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksista; pitää tervetulleena ihmisoikeuksia koskevan koulutusosuuden sisällyttämistä Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevaan EU:n YTPP-sotilasoperaatioon (EUTM);
17. kannattaa kansainvälistä Malin tukiopeaatiota, sitä seurannutta MINUSMA-operaatiota 1. heinäkuuta 2013 sekä EUCAP Sahel -operaatiota; suhtautuu myönteisesti Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin 14. kesäkuuta 2013 esittämään ehdotukseen sellaisen Sahelin aluetta koskevan YK:n yhdenmetytyn strategian laatimisesta, jolla ryhdytään ratkomaan kaikkia kriisin osa-alueita: hallinnon parantaminen, rikollisuuden (huumausaineiden, aseiden ja savukkeiden laiton kauppa, ihmiskauppa ja rahanpesu) ja terrorismin torjuminen sekä humanitaarinen apu; on tyytyväinen erityisesti tämän strategian tavoitteisiin, joilla pyritään parantamaan tehokasta ja osallistavaa hallintoa koko alueella sekä yhdistämään humanitaariset ja kehitykseen liittyvät suunnitelmat ja toimet, jotta varmistetaan alueen selviytymiskyky pitkällä aikavälillä;
18. suhtautuu myönteisesti MINUSMA-operaatiolle perustan luoneen, Afrikan johtaman kansainvälisen Malin tukiopeaation (AFISMA) merkittävään rooliin; panee myös tyytyväisenä merkille huomattavan afrikkalaisen osallistujamäärän MINUSMA-

operaatiossa ja erityisesti AU:n päätöksen lähettää ihmisoikeustarkkailijoita siihen; toivoo, että molemmat ominaisuudet sisällytetään jatkossa standardinomaisesti Afrikan-operaatioihin; panee näin ollen tyytyväisenä merkille sen, että alustavan rauhansopimuksen allekirjoittaneet Malin viranomaiset ja aseistautuneet ryhmät ovat lupautuneet helpottamaan ihmisoikeustarkkailijoiden siirtämistä; suhtautuu myönteisesti tarkkailijoiden lähettämiseen Gaon ja Timbuktuun ja toivoo, että tarkkailijoita voidaan pian lähettää myös Kidaliin, koska on tärkeää tutkia väitteitä, joiden mukaan kaikki Malin konfliktin osapuolet ovat syyllistyneet ihmisoikeusrikkomuksiin pohjoisessa; panee tyytyväisenä merkille myös komission tarkkailijoille antaman tuen ja sen pyrkimyksen kouluttaa ja lähettää lisää paikallisia ja alueellisia kansalaisyhteiskuntaa edustavia tarkkailijoita demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen kautta; vaatii EU:ta ottamaan opikseen tästä kokemuksesta ja tutkimaan Malin kansallisten ja paikallisten kansalaisyhteiskunnan toimijoiden tuella asianmukaisia keinoja, joiden avulla saatavilla on koulutettuja asiantuntijoita, joiden resurssit voitaisiin ottaa pikaisesti käyttöön hätätilanteissa ammattilaisneuvojen antamiseksi EU:n päätöksentekijöille tarvittaessa;

19. kiinnittää huomiota kiireelliseen tarpeeseen parantaa kansainvälisten ihmisoikeusnormien ja humanitaarisen oikeuden normien noudattamista aseellisissa konflikteissa; kehottaa korkeaa edustajaa ottamaan opiksi Malin valitettavista tapahtumista ja muista viimeaikaisista konflikteista, jotta tarkistetaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevia EU:n suuntaviivoja, pyritään niiden tehokkaampaan täytäntöönpanoon ja tuetaan Punaisen ristin kansainvälisen komitean ja Sveitsin hallituksen meneillään olevaa aloitetta kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevan olemassa olevan kansallisen hallintokehyksen uudistamiseksi;
20. panee ilahtuneena merkille 15. toukokuuta 2013 pidetyn kansainvälisen avunantajakonferenssin ”Together for a New Mali” päätelmät; ottaa huomioon, että avunantajat ovat luvanneet Malille 3,25 miljardia euroa seuraavien kahden vuoden aikana ja että EU oli suurin avunantaja lupaamalla 520 miljoonaa euroa; on tyytyväinen Malin hallituksen suunnitelmaan Malin kestäväksi elpymiseksi (PRED); suhtautuu myönteisesti siihen, että on kiinnitetty erityistä huomiota julkisen ja kaivannaisteollisuuden varainhoidon avoimuuteen; ilmaisee tukensa sille, että Malin hallitus on hyväksynyt luonnoksen laittoman vaurastumisen vastaiseksi laiksi, ja korostaa, että on tärkeää täyttää avunantajakonferenssin sitoumus lain järjestelmällisen soveltamisen huolellisesta valvomisesta, kun se on hyväksytty; pitää valitettavana, että konferenssin päätelmät eivät ilmentäneet EU:n ilmoittamaa sitoumusta siirtyä kohti oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa kehitysyhteistyössä; kehottaa EU:ta ja sen kansainvälisiä kumppaneita panemaan täytäntöön keskinäiset sitoumuksensa osana konferenssin tehokasta ja koordinoitua seurantaa; toteaa, että apu on kytkettävä institutionaaliseen uudistukseen ja näkyvään sosiaaliseen ja poliittiseen kehitykseen; on myös tyytyväinen alueellisten toimijoiden rakentavan osallistumiseen; ottaa huomioon Malin viranomaisten yleisen korruptoitumisen tason ja pyytää varmistamaan ja valvomaan kaikin mahdollisin keinoin, että kaikki maksetut summat voidaan todella käyttää mahdollisimman pian Malin väestön auttamiseksi;
21. muistuttaa, että on tärkeää sisällyttää EU:n ihmisoikeuslauseke kaikkiin kolmansien valtioiden, kuten Sahelin alueella sijaitsevien valtioiden, kanssa tehtyihin sopimuksiin; katsoo, että lauseke on EU:n tehokkaimpia välineitä, jolla on mahdollista yhtäältä edistää vähiten kehittyneiden valtioiden kestävästä kehityksestä sekä ihmisoikeuksien asianmukaista

kunnioittamista ja suojelemista mainituissa valtioissa;

22. katsoo, että tarve torjua rankaisemattomuutta, suorittaa korvauksia uhreille ja asettaa kaikki vakavien ihmisoikeusrikkomusten, mukaan luettuna naisten ihmisarvoa loukkaava sukupuoleen perustuva väkivalta konflikteissa, tekijät vastuuseen kytköksistä ja asemasta riippumatta, ovat ratkaisevassa asemassa kestävän rauhan ja vakauden varmistamisessa Malissa; panee siksi tyytyväisenä merkille Malin hallituksen päätöksen siirtää tapaus Kansainväliselle rikostuomioistuimelle ja rikostuomioistuimen syyttäjän päätöksen virallisen tutkinnan käynnistämisestä, ja että Malin hallitus ja kapinallisjoukot ovat ilmaisseet odottavansa alustavan rauhansopimuksen 18 artiklan mukaisesti kansainvälisen tutkimusyksikön asettamista tutkimaan väitetyjä sotarikoksia, rikoksia ihmisyyttä vastaan ja kansainvälisen ja humanitaarisen lainsäädännön rikkomuksia kaikkialla Malissa; kehottaa EU:ta ja Malin muita kansainvälisiä kumppaneita painottamaan rankaisemattomuuteen liittyvää kysymystä rauhanneuvotteluissa, jotta voidaan helpottaa hallituksen tavoitetta tutkia ja syyttää väärinkäytöksiin syyllistyneitä ja jotta väliaikaisen rauhansopimuksen määräyksiä noudatetaan ja varmistetaan, että seksuaaliseen väkivaltaan syyllistyneet henkilöt tutkitaan ja saadaan oikeuden eteen vastaamaan teoistaan; muistuttaa, että tähän on sisällytettävä kaikkien osapuolien rikokset ja julmuudet;
23. on tyytyväinen Malin hallituksen 6. maaliskuuta 2013 perustamaan vuoropuhelu- ja sovintokomissioon, jonka toimikausi on kaksi vuotta; korostaa kansallisen komission mahdollisimman laajan edustavuuden tarvetta ja sitä, että sen työstä on tärkeää saada konkreettisia tuloksia mahdollisimman pian; suhtautuu myönteisesti kansallisen komission osallistuvaan luonteeseen, joka käy ilmi sen varapuheenjohtajista ja on merkki sitoutumisesta kaikkien osallistumisoikeuteen ja moniarvoisuuteen poliittisessa prosessissa; toteaa, että kansallisen komission tehtäväksi on annettu ihmisoikeusrikkomuksien dokumentointi konfliktin alusta alkaen; kannustaa erityisesti komissiota tarkastelemaan Malin kriisiin johtaneita kysymyksiä, tutkimaan avoimesti ja kattavasti väärinkäytöksiä ja syrjintää koskevia väitteitä, joita on esitetty tuaregiyhteisöjä kohtaan Malin itsenäistymisestä alkaen, ja esittämään suosituksia merkityksellisiksi parannuksiksi; pitää myös tervetulleena, että Malin hallitus on nimittänyt lähettilään vuoropuhelun jatkamiseksi pohjoisen aseellisten ryhmien kanssa; toivoo tältä osin vilpittömästi, että Malin vaalien jälkeinen tilanne helpottaa vuoropuhelun ja luottamuksen edistämistä yhteisöjen välillä rauhan ja vakauden ennakoedellytyksenä ja että kaikki Malin yhteisöt sitoutuvat kouluttamaan lapsia vastavuoroisen suvaitsevaisuuden ja kunnioituksen alalla; kehottaa EU:ta ja sen kansainvälisiä kumppaneita tukemaan kansallista sovintomenettelyä ja osallistavaa vuoropuhelua;
24. korostaa, että Sahelin alueen eri konfliktit ovat lisänneet väestön siirtymistä jopa valtioiden rajojen sisällä sekä pakolaisten määrää; ilmaisee vakavan huolestumisensa lukuisista pakolaiskriiseistä sekä pakolaisten tilanteesta alueella, mukaan luettuina monet tapaukset, jotka eivät liity Malin kriisiin; kiinnittää erityistä huomiota tuhansiin darfurilaispakolaisiin Itä-Tšadissa ja Darfurista palanneisiin tšadilaisiin pakolaisiin, joiden saatavilla ei ole puhdasta vettä, asianmukaista suojaa eikä terveydenhoitoa, ja toteaa, että puoliaavikkovyöhykkeen ilmasto uhkaa kiristää kilpailua resursseista isäntäväestön kanssa ja siten myös lisätä epävakauden mahdollisuutta; kiinnittää myös huomiota Keski-Afrikan tasavallasta tulleiden useiden tuhansien pakolaisten vaikeaan tilanteeseen Etelä-Tšadissa, jossa tulvat uhkaavat koteja ja maataloutta; toistaa näin UNHCR:n kehotuksen lisätä taloudellista ja logistista tukea Tšadin turvallisuusjoukoille,

jotka vartioivat leirejä, erityisesti ottaen huomioon raportoidut hyökkäykset humanitaarisia alueita kohtaan; ilmaisee myös huolestumisensa niistä, jotka pakenevat Nigerissä Pohjois-Nigeriassa hiljattain puhjennut taistelua; kehottaa yleisesti kansainvälistä yhteisöä lisäämään tukea Sahelin alueen pakolaisleireille tarpeen mukaan ja auttamaan osaltaan välttämään uusien humanitaaristen kriisien syntymistä alueen pakolaisväestöjen keskuudessa; kehottaa Euroopan unionia, Sahelin alueen valtioita, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettua, Afrikan unionia ja Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöä (ECOWAS) koordinoimaan pakolaispolitiikkaansa, jotta pakolaiset voitaisiin ottaa vastaan ja jotta he voisivat elää humanitaarisissa oloissa, heikoimmassa asemassa olevien ryhmien turvallisuus olisi taattu ja jotta voitaisiin laatia omavaraisuuteen tähtäviä ohjelmia; kannustaa isäntävaltioita toimimaan yhteistyössä YK:n ja muiden toimijoiden kanssa, jotta parannetaan erityisesti suojien, puhtaanapidon, terveydenhoidon, veden, ravinnon ja koulutuksen saantia ja suojellaan riskialttiina olevia lapsia; muistuttaa, että näille ryhmille on tarjottava vastaanotto ja suojelu, minkä lisäksi on syytä toteuttaa toimenpiteitä, joiden avulla sekä pakolaisten eroon joutuneet perheet että maan sisällä siirtymään joutuneet voivat palata mahdollisuuksien mukaan lähtöpaikkaansa ja joilla voidaan parantaa pakolaisten tilannetta virallisten papereiden suhteen;

25. kehottaa valtioita sekä paikallis- ja alueviranomaisia toteuttamaan sellaista turvallisuuspolitiikkaa, jolla voidaan auttaa pakolaisia, siirtymään joutuneita henkilöitä ja heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä, jotta voidaan torjua terrorismia, naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, hyväksikäyttöä sekä huumausaineiden, aseiden, tavaroiden ja ihmisten laitonta kauppaa;

Hallituksen elinten, oikeuslaitoksen ja turvallisuusalan viranomaisten vastuuvollisuus ja uudistus

26. katsoo, että Sahelin alueen tämänhetkisiä ihmisoikeusongelmia ei voida erottaa yleisestä hallinnon kriisistä, joka käsittää korruption valtion virkamiesten keskuudessa, peruspalvelujen heikon tarjonnan, sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien heikon toteutumisen ja varsinkin laajoilla ja usein harvaan asutuilla Länsi-Saharan alueilla merkittäviä ongelmia oikeusvaltion periaatteiden ja tehokkaan rajavalvonnan ylläpitämisessä; pitää valitettavana tämän seurauksena alueen instituutioiden ja poliittisten järjestelmien legitimitetille aiheutuvaa haittaa; on huolissaan uuden konfliktin tai epäjärjestyksen uhkasta tulevaisuudessa, jos näihin ongelmiin ei puututa asianmukaisesti; muistuttaa, että kansalaisten mahdollisuus käyttää luonnonvarojaan, saada koulutusta, terveydenhuoltopalveluja ja muita julkisia palveluja ovat perusoikeuksia, joita on toteutettava tehokkaasti, jotta voidaan löytää pysyvä ratkaisu tämän alueen epävakautta koskevaan kysymykseen;
27. panee erittäin huolissaan merkille näiden tekijöiden roolin kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden ja terroristiverkostojen äkillisen alueellisen kasvun helpottamisessa; korostaa niiden ihmisoikeuksille, alueelliselle vakaudelle, valtionhallinnolle ja oikeusvaltiolle sekä siten kehitysnäkymille aiheuttamia vakavia uhkia ja tarvetta torjua näitä uhkia Sahelin alueen väestön hyödyksi; pitää erityisen hälyttävänä Länsi-Afrikan rannikolta läpi Afrikan lännestä itään ja etelästä pohjoiseen kulkevia laittoman kaupan reittejä, jotka hyödyntävät vuotavia rajoja ja joilla helpotetaan tuliaseiden, huumeiden, savukkeiden, öljyn, väärennettyjen lääkkeiden ja ihmisten kuljettamista; kiinnittää huomiota näiden toimien vaikutukseen laajempaan alueeseen ja EU:hun, jonne suuri osa

- laittomasta kaupasta päätyy; viittaa YK:n pääsihteerin hiljattain laatimaan Sahelia aluetta koskevaan raporttiin, jossa todettiin, että Sahelin alueen kautta kulkevat historialliset kauppareitit ovat kaikkein alttiimpia terroristi- ja rikollisverkoille; panee tyytyväisenä merkille Sahelin alueen maiden toimet terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi – eikä vähintään raskaiden aseiden kaupan tapauksessa – ja vaatii niitä tehostamaan alueellista koordinoitua ja yhteistyötä ja lisäämään ponnistuksiaan varmistaakseen yhteiset maarajansa ottamalla ECOWAS mukaan tähän tehtävään; kannustaa kaikkia Sahelin alueen valtioita yhdessä YK:n ja muiden kansainvälisten toimijoiden ja kumppanien kanssa kehittämään laitton kaupan vastaisen kattavan strategian, mukaan lukien tietojen kerääminen ja analysointi, laitton kaupan harjoittajien syytteeseen paneminen ja rankaiseminen sekä toimenpiteet, joilla taataan kaikkien laitton kaupan uhrien, pääasiassa naisten ja tyttöjen, kuntouttaminen ja sosiaalinen integroiminen; vaatii Sahelin alueen maiden johtajia tekemään yhteistyötä lainvalvontajärjestelmien vahvistamiseksi, jotta voidaan poistaa laitton kaupan kaikki muodot ja erityisesti ihmiskauppa, josta kärsivät alueen nuorimmat ja köyhimmät naiset;
28. panee merkille, että Sahelin alueen epävakaus uhkaa lisääntyä Libyan olevien kevyiden aseiden ja muiden tästä maasta peräisin olevien vaikutusten leviämisen vuoksi; painottaa, että Libyan epävakaus ja epäasianmukainen hallintotapa pahentavat alueellista laitonta asekauppaa sekä pienaseiden ja kevyiden aseiden leviämistä, huumekauppaa ja laitonta kauppaa;
29. pitää valitettavana alueen lisääntyneitä sieppaus- ja panttivankitapauksia, jotka ovat osoittautuneet erittäin tuottoisiksi rikos- ja terroristiryhmille; panee ilahtuneena merkille YK:n ihmisoikeusneuvoston työn, joka koskee terroristien harjoittaman panttivangiksi ottamisen vaikutuksia ihmisoikeuksiin; kehottaa näin ollen laajentamaan merkittävästi Sahelin alueen valtioiden hallitusten välistä keskinäistä yhteistyötä samoin kuin Algerian, Libyan, Marokon ja Sudanin kaltaisten keskeisten alueellisten valtioiden hallitusten, EU:n ja muiden ylikansallisten elimien kanssa tehtävää yhteistyötä, jotta taataan ongelmien tehokas ja koordinoitu ratkaisu poliittisissa sekä turvallisuuden ja oikeuden alan elimissä;
30. muistuttaa, että terroristien toiminta ylittää valtioiden väliset rajat ja että eri järjestöt muodostavat liittoutumia; muistuttaa, että Nigeriassa terroristiryhmä Boko Haram on leviittänyt laajalle ja uhkaa Nigerin vakautta ja että islamilaisen Maghrebien al-Qaidan johdossa on kolme algerialaista (Abou Zeid, Yahya Abou Al-Hammam ja Mokhtar Belmokhtar), ja se pyrkii järkyttämään Etelä-Algerian vakautta; on tyytyväinen Euroopan unionin rajavalvonnan avustusoperaatioon (EUBAM) Libyassa, jonka tarkoituksena on turvata Libyan rajat; kehottaa siksi Sahelin alueen valtioita koordinoimaan toimiaan turvatakseen koko alueen ja aloittamaan rajojen turvaamisesta sekä tehostamaan yhteistyötä terrorismin torjumiseksi kaikkien asianomaisten valtioiden, myös Algerian, Nigerian, Marokon ja Libyan, kanssa; kehottaa EU:ta, Afrikan unionia, ECOWASia ja kansainvälistä yhteisöä antamaan Sahelin alueen valtioille niiden tarvitsemaa teknistä, aineellista ja humanitaarista apua;
31. varoittaa ääriliikkeiden leviämisestä arabikevään valtioissa, Tunisiassa, Egyptissä ja Libyassa, ja kehottaa komission puheenjohtajaa / korkeaa edustajaa johtamaan yhteistyöprosessia näiden valtioiden hallitusten, toimielimien ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa, jotta tuetaan aidosti demokraattisia siirtymäprosesseja ja varmistetaan samalla konflikteille alttiiden naapurialueiden eli Sahelin vakauttaminen;

32. kehottaa Sahelin alueen valtioita tekemään intensiivistä yhteistyötä Senegalin, Guinea-Bissaun ja Ghanan kanssa, sillä niiden kautta kulkee Eurooppaan Latinalaisen Amerikan rikollisryhmiltä peräisin olevia huumeita; kehottaa EU:ta tukemaan Sahelin alueen valtioita tämän huumekaupan torjunnassa;
33. pitää siksi erityisen tärkeänä kannustaa Sahelin alueen maiden oikeuslaitoksesta, turvallisuudesta ja peruspalveluista vastaavien instituutioiden uudistukseen, jotta autetaan palauttamaan oikeusvaltio ja luomaan paremmat edellytykset demokratiakehitykselle, ihmisoikeuksille, kestäväälle kehitykselle ja institutionaaliselle legitimitetille; kannustaa Sahelin alueen maiden hallituksia jatkamaan hajauttamisprosessia, siirtämään enemmän valtaa ja resursseja paikallisviranomaisille ja vahvistamaan näiden valmiuksia, legitimitettiä ja vastuuvuorollisuutta; korostaa erityisesti selkeiden vastuurakenteiden tärkeyttä tehokkuuden ja avoimuuden edistämiseksi ja kehottaa EU:ta työskentelemään paikallisviranomaisten kanssa siviilivalvonta ja -tarkkailumekanismien vahvistamiseksi ja korruption vastaisten aloitteiden vahvistamiseksi; kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että kuten Sahelin aluetta varten laaditussa uudessa yhdennetyssä YK:n strategiassa todetaan, on tarpeen tukea sisäisen ja ulkoisen valvonnan samoin kuin koskemattomuuteen liittyvien suojamekanismien vahvistamista lainvalvontaviranomaisten, oikeuslaitoksen jäsenien ja tuomioistuimien virkamiehien kohdalla;
34. painottaa, että Malissa on ehdottomasti varmistettava oikeusministeriön riittävät inhimilliset ja taloudelliset resurssit ja henkilöstön ammatillinen koulutus; vaatii Sahelin alueen valtioiden hallituksia kunnioittamaan oikeudellista riippumattomuutta ja puolueettomuutta, jotka ovat perustavanlaatuisia takeita demokratialle ja oikeusvaltioperiaatteelle; kehottaa valtioita jatkamaan ponnistuksiaan oikeusalan koulutuksen parantamiseksi; kehottaa EU:ta tukemaan kansalaisjärjestöjen hankkeita, joilla lisätään oikeusalan työntekijöiden tietoisuutta ihmisoikeuksista; kannustaa lisäksi Malin viranomaisia asettamaan syytteeseen korruptioon ja järjestäytyneeseen rikollisuuteen osallistuneita virkamiehiä, keskeisinä toimenpiteinä, joilla palautetaan luottamus ja vähennetään epävakauden mahdollisuutta tulevaisuudessa; toteaa, että järjestäytynyt rikollisuus tuo mukanaan kaikille valtion toiminnan osa-alueille ulottuvaa korruptoitumista; kehottaa näin ollen Sahelin alueen valtioita tuomitsemaan ankarasti kaikki korruption muodot;
35. suhtautuu myönteisesti siihen, että Sahelin aluetta varten laaditussa uudessa YK:n strategiassa painotetaan tarvetta suunnitella ja tukea totuuden selvittämiseen pyrkiviä prosesseja, siirtymäkauden oikeusjärjestelyihin liittyviä kansallisia kuulemismenettelyjä, oikeudellisen vastuunalaisuuden mekanismeja sekä korvausohjelmia, myös seksuaalisen väkivallan uhreja varten; kehottaa EU:ta tekemään yhteistyötä asianmukaisten YK:n virastojen kanssa Sahelin alueen valtioiden hallitusten auttamiseksi näiden uudistuksien täytäntöönpanossa;
36. panee tyytyväisenä merkille Senegalin ja AU:n välisen sopimuksen erityistuomioistuimen perustamisesta Tšadin entisen presidentin Hissène Habrén asettamiseksi syytteeseen sotarikoksista, kidutuksesta ja rikoksista ihmisyyttä vastaan ja sen, että Senegalin ja Tšadin hallitukset ovat sopineet sallivansa, että senegalilaiset tuomarit tutkivat asiaa Tšadissa; kannustaa vahvasti Sahelin alueen maiden poliittisia johtajia ja kaikkia julkisia viranomaisia analysoimaan ja panemaan nopeasti täytäntöön päätös lopettaa Tšadin ja alueen muiden maiden sotarikoksista ja ihmisoikeusrikoksista epäiltyjen rankaisemattomuus; toteaa tältä osin, että Tšad on edelleen ainoa Sahelin alueen valtio,

joka ei ole allekirjoittanut Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjaan liitettyä Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien tuomioistuimen perustamista koskevaa pöytäkirjaa; kannustaa Tšadia tekemään niin voimakkaana osoituksena sen sitoutumisesta rankaisemaan ihmisoikeuksien järjestelmällisestä väärinkäytöstä ja takaamaan hyvityksien maksaminen uhreille; pitää lisäksi valitettavana Burkina Fasossa hiljattain hyväksyttyä lakia, jonka nojalla valtioiden päämiehille taataan yleinen armahdus; pelkää, että näin annetaan väärä merkki ihmisoikeusrikkomuksiin mainitulla alueella syyllistyneille tahoille ja aiheutetaan haittaa rankaisemattomuuden torjumista koskeville pyrkimyksille;

37. on tyytyväinen siihen, että kansainvälisen tuomioistuimen käsiteltäväksi annettu Nigerin ja Burkina Fason välinen rajakiista on ratkaistu rauhanomaisesti tuomioistuimen 16. huhtikuuta 2013 antamalla päätöksellä, ja kehottaa alueen valtioita noudattamaan tätä esimerkkiä;
38. kehottaa Sahelin alueen valtioita tekemään yhteistyötä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, jotta tämä voisi suorittaa tutkimuksia vapaasti ja täysin puolueettomasti; pyytää sopimuspuolia täyttämään Kansainvälisen rikostuomioistuimen antamat kansainväliset pidätysmääräykset sekä panemaan sen päätökset täytäntöön riittävän nopeasti; ehdottaa, että YK tukee Sahelin alueen valtioita sellaisten riippumattomien ja puolueettomien lainkäyttöelinten perustamisessa, joiden tehtävänä on antaa tuomioita kansainvälisiin rikoksiin syyllistyneille esimerkiksi Sierra Leonen erityistuomioistuimen tavoin; toteaa, että Mauritania on ainoa Sahelin alueen valtio ja yksi niistä hyvin harvoista Afrikan valtioista, jotka eivät ole liittyneet Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntöön; kannustaa sitä tekemään niin voimakkaana osoituksena siitä, että se vastustaa rankaisemattomuuden kulttuuria; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää kehittää siirtymäkauden oikeusjärjestelyjä koskevaa EU:n politiikkaa, kuten ihmisoikeuksia koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa täsmennetään;
39. kehottaa kaikkia alueen maita vastustamaan ripeästi alituisia mielivaltaisia pidätyksiä, pahoinpitelyjä ja väärinkäytöksiä, joita tapahtuu huolimatta tällaiset käytännöt kieltävästä lainsäädännöstä; on erityisen huolissaan raporteista, joiden mukaan Mauritaniassa kidutetaan vankeja pidätyskeskuksissa ja tuhansia maahanmuuttajia on pidätetty mielivaltaisesti, sekä siitä, että viranomaiset kieltäytyvät edelleen, kahden vuoden kuluttua, ilmoittamasta joidenkin tuomittujen vankien olinpaikkaa heidän perheilleen; ilmaisee myös syvän huolestumisensa Tšadista saaduista raporteista, joiden mukaan vankeja pahoinpidellään laajamittaisesti, heitä pidetään vangittuina ilman oikeudenkäyntiä ja satoja on häädetty kodeistaan N'Djamenassa sekä vankeja on kadonnut tahdonvastaisesti; muistuttaa, että tahdonvastaisia katoamisia pidetään Rooman perussäännön nojalla sotarikoksina; on huolissaan raporteista, joiden mukaan joissakin alueen vankiloissa, erityisesti Tšadissa ja Malissa, ei ole tarjolla perusterveydenhoitoa ja olosuhteet ovat äärimmäisen surkeita, mikä aiheuttaa suurta kärsimystä vangeille; pyytää valtioita parantamaan vankien elinoloja ja varmistamaan erityisesti kaikkein haavoittuvimpien ryhmien, kuten alaikäisten ja naisten, turvallisuuden; kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että Malin oikeuslaitos on hiljattain langettanut kuolemantuomion muun muassa ryöstöön, rikollisryhmän toimintaan osallistumiseen ja aseiden luvattomaan hallussapitoon syyllistyneille henkilöille;

Siviilivapaudet ja demokraattinen hallinto

40. painottaa, että Malin nykyisen konfliktitilanteen edellyttämän turvallisuuden ei pitäisi viedä etusijaa koko alueen tarvitsemalta kattavalta kansalliselta vuoropuhelulta, hyvältä hallintotavalta ja demokraattisilta uudistuksilta poliittisen vakauden ja kestävyysvetureina; panee merkille, että näitä kysymyksiä ei voi erottaa kehityksen ja ihmisoikeuksien parantamisesta; kehottaa kaikkia osapuolia Malissa toimimaan hyvänä esimerkkinä muulle alueelle näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden;
41. tukee YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman sitoumusta auttaa Malin siirtymäkauden viranomaisia panemaan täytäntöön etenemissuunnitelma, jonka tavoitteena on palauttaa täysin perustuslaillinen järjestys, demokraattinen hallinto ja kansallinen yhtenäisyys, jotka ovat oleellisia tekijöitä koko rauhanprosessissa; pitää tärkeänä luoda edellytykset vapaiden, oikeudenmukaisten, demokraattisten ja kansainvälisten normien mukaisten vaalien järjestämiseksi; korostaa, että poliittisen syrjinnän lisääntymisen estäminen vuoksi on ratkaistava ongelmat, jotka koskevat kotimaansa sisällä siirtymään joutuneiden henkilöiden leirien ja pakolaisleirien äänestämisyjärjestelyjä; kehottaa Malin hallitusta ja sen kansainvälisiä kumppaneita toimimaan välittömästi ongelman ratkaisemiseksi; suhtautuu myönteisesti sopimukseen, jonka hallitus ja tuaregikapinalliset allekirjoittivat ja jossa tasoitetaan tietä Malin armeijan ja hallinnon paluuta varten maan pohjoisosassa sekä poistetaan presidentinvaalien järjestämistä heinäkuussa vaikeuttava merkittävä este; korostaa, että naisten turvallinen osallistuminen vaaleihin on varmistettava;
42. suhtautuu myönteisesti EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan käyttämiseen Malin vaaleissa; toteaa kuitenkin, että Euroopan ulkosuhdehallinnon on varmistettava, että vaalitarkkailuvaltuuskunnan suosituksen johdosta toteutetaan asianmukaisia seurantatoimia ja että ne sisällytetään pitkällä aikavälillä laajemmin EU:n politiikkaan; katsoo erityisesti, että vaalitarkkailuvaltuuskunta voisi tuottaa lisäarvoa Sahelin alueella järjestettäviin vaaleihin nähden siten, että se voi valvoa ihmisoikeuksiin liittyviä näkökulmia ja raportoida EU:n valtuuskunnille asianmukaisten toimien toteuttamiseksi tarvittaessa;
43. kehottaa Malin hallitusta ja kansainvälistä yhteisöä ottamaan oppia Nigerin siirtymisestä demokratiaan ja sen perustuslaillisesta prosessista vuosina 2010–2011 ja erityisesti siitä, että tällöin kuultiin laajasti kansalaisyhteiskuntaa ja muita sidosryhmiä, edistettiin naisten poliittista osallistumista ehdokkaina sekä tuettiin kansalaisyhteiskunnan kumppaneita vaalitarkkailussa, äänestäjien kouluttamisessa ja toiminnassa; korostaa, että koko Sahelin alueelle on tärkeää tuen jatkaminen Nigerille, jotta vakautetaan kansalaisten luottamus demokraattiseen järjestelmään ja seurataan uuden valtiorakenteen vaatimusta lisätä avoimuutta ja torjua korruptiota alkutuotannon hallinnossa, myös julkistamalla kaikki merkittävät kaivosalan sopimukset ja tiedot niiden tuottamista tuloista;
44. pitää erittäin valitettavana, että Sahelin alueella on rajoitettu ilmaisun-, kokoontumis- ja yhdistymisvapautta; on erityisen huolestunut raporteista, joiden mukaan Tšadissa häiritään, pelotellaan ja pidätetään toimittajia, poliittisia vastustajia, ammattijärjestöjen jäseniä, kirkon jäseniä ja muita kansalaisyhteiskunnan aktivisteja ja ihmisoikeuksien puolustajia; on myös huolestunut rauhanomaisten mielenosoittajien pidätyksistä ja väkivaltaisesta kohtelusta Mauritaniassa sekä pyrkimyksistä vaientaa oppositiota Malissa, esimerkiksi pidättämällä toimittajia ja poliittisia vastustajia sekä sensuroimalla tiedotusvälineitä; korostaa, että Sahelin alueella on tärkeää tukea ihmisoikeusaktivisteja, riippumatonta kansalaisyhteiskuntaa, naisjärjestöt mukaan luettuina, ja vapaata mediaa

demokraattisen yhteiskunnan tärkeimpinä tekijöinä varsinkin vaalien aikana; suhtautuu myönteisesti siihen, että ilmaisun-, kokoontumis- ja yhdistymisvapautteen liittyy myönteistä kehitystä muualla alueella, ja kannustaa EU:ta tekemään yhteistyötä paikallisten kumppanien kanssa parannuksien kannustamiseksi; kehottaa lisäksi EU:ta kannustamaan ja tukemaan kansalaisyhteiskunnan kartoittamista tehokkaamman tuen perustana; suosittelee, että EU avustaa kansalaisyhteiskuntaa ja ihmisoikeuksien puolustajia sekä strategisesti että taloudellisesti ja käynnistää pitkän aikavälin keskusteluja, myös asianmukaisten EU:n valtuuskuntien välityksellä;

45. katsoo, että ilmaisunvapauden suojeleminen ja edistäminen on keskeisen tärkeää, jotta kehitetään aktiivista ja omistautunutta kansalaisyhteiskuntaa, joka pystyy asianmukaisesti edistämään koko alueen kehitystä; suhtautuu tässä yhteydessä kielteisesti kaikenlaisiin sensurointipyrkimyksiin, toimittajien tai ihmisoikeuksien puolustajien pelotteluun sekä yksityisten tai valtiollisten tiedotusvälineiden välittömään tai välilliseen painostukseen;
46. vaatii Sahelin alueen valtioita lopettamaan kaikki mielivaltaiset pidätykset ja pelottelukampanjat lehdistöä ja muita tiedotusvälineitä, ihmisoikeuspuolustajia tai opposition edustajia vastaan; kehottaa Sahelin ja Saharan alueella sijaitsevia valtioita, myös Pohjois-Afrikan valtioita, kunnioittamaan täysin rauhanomaisten ryhmittymien ilmaisunvapautta ja oikeutta järjestää mielenosoituksia; kehottaa oikeusviranomaisia tuomitsemaan vangitut hallituksen vastustajat voimassa olevan lainsäädännön nojalla ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin mukaisesti; pyytää Sahelin alueen valtioita edistämään monipuoluejärjestelmää ja sallimaan oikeusvaltioperiaatetta noudattavien puolueiden edustajien asettumisen vaaliehdokkaaksi ilman pelkoa kostotoimista sekä sallimaan väestön osallistumisen vaaleihin;

Kehitysyhteistyö, humanitaarinen apu ja ihmisoikeudet

47. vahvistaa, että Sahelin alueen valtioissa inhimillisen turvallisuuden ja kehityksen välillä on erottamaton yhteys, sellaisena kuin se on määriteltynä Sahelin aluetta koskevassa EU:n turvallisuus- ja kehitysstrategiassa 2011; korostaa, että kestävän kehitysyhteistyöpolitiikan onnistumisen kannalta Sahelin alueella on tärkeää saavuttaa vakaus turvallisuuden, talouden, politiikan sekä ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisen alalla; muistuttaa kuitenkin, että turvallisten olojen vakiinnuttamiseksi alueella on välttämätöntä investoida kehitysapuun, jotta väestöllä on riittävästi varoja alueen tilanteen vakauttamiseksi; katsoo, että tällä tavoin vältettäisiin suurelta osin äärimmäisestä köyhyydestä sekä keinojen ja tulevaisuudennäkymien puutteesta johtuva laitton myynti ja rikollinen toiminta;
48. panee asian vaatimalla tavalla merkille Sahelin alueella, erityisesti Malissa, Nigerissä, Tšadissa ja Burkina Fasossa mutta myös Mauritaniassa äärimmäisen ja läpitunkevan köyhyyden; panee merkille köyhyyden haitallisen vaikutuksen ihmisoikeuksien toteutumisenäkymiin; toteaa, että köyhyys ja alikehittyneisyys vaikuttavat suhteettomasti naisiin ja tyttöihin, ja on syvästi huolissaan alueen korkeasta äitiyskuolleisuudesta ja alle viisivuotiaiden kuolleisuudesta; kiinnittää huomiota äitien koulutustason ja lapsikuolleisuuden väliseen käänteiseen suhteeseen; muistuttaa näin ollen, että on tärkeää edistää tyttöjen koulutusta; korostaa, että YK:n mukaan korkeammin koulutettujen naisten parissa kuolleisuusluvut ovat alhaisempia, mikä kannustaa kaikille saatavilla olevien koulutusmahdollisuuksien tarjontaan; huomauttaa, että nopea väestönkasvu, joka on vuosittain usein yli kolme prosenttia, asettaa lisäpaineita hallitusten kyvyille suojella

tärkeimpiä taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia; toteaa, että tämän vuoksi on tärkeää parantaa terveydenhuoltopalvelujen saatavuutta etenkin seksuaali- ja lisääntymisoikeuksien alalla tarjoamalla perhesuunnittelupalveluja;

49. korostaa kehityksen, demokratian, ihmisoikeuksien, hyvän hallintotavan ja turvallisuuden keskinäistä riippuvuutta Sahelin alueella; tukee ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa ja demokraattista omistajuutta kehitysyhteistyössä, joka perustuu paikallisen osallistumisen ja tiedon valjastamiseen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi paikan päällä, ja tukee myös vahvoja, tehokkaita ja riippumattomia täytäntöönpanon seurantamekanismeja, joissa ovat mukana parlamentit, muut aidosti edustavat elimet ja paikallinen ja alueellinen kansalaisyhteiskunta sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla; muistuttaa EU:n sitoutumisesta panemaan täytäntöön ihmisoikeuksiin perustuvan lähestymistavan EU:n kehitysyhteistyöhön nähden – ja ilmaisee sille tukensa – kuten todetaan myös EU:n ihmisoikeusstrategiassa ja sen toimintasuunnitelmassa;
50. muistuttaa tarpeesta asettaa perusoikeuksien kunnioittaminen ehdoksi valtioille myönnettävälle kehitysavulle; vahvistaa uudelleen, että EU:n kehitysavun muodossa annettavan rahoituksen tehokkuus edellyttää, että EU pystyy valvomaan tehokkaasti näiden varojen käyttöä ja varmistamaan, että niitä käytetään vain alkuperäiseen tarkoitukseensa; vakuuttaa, että ihmisoikeuksien tehokas edistäminen edellyttää, että EU:n ulko- ja sisäpolitiikan yhtenäisyyttä parannetaan EU:n kehitysapua koskevien tavoitteiden mukaisesti;
51. kehottaa komissiota hyödyntämään Sahelin alueella edellä mainittujen väestön tarpeiden mukaisesti kaikkia seuraavia kehitysrahastoja: demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline, Euroopan kehitysrahasto, kehitysyhteistyön rahoitusväline ja Sahelin selviytymiskykyä tukeva rahasto;
52. kehottaa EU:ta tukemaan kaikkia Sahelin alueen valtioiden, kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan toteuttamia toimia parantaakseen erityisesti heikoimmassa asemassa olevan väestön mahdollisuuksia saada terveydenhoitopalveluja; kehottaa kansainvälisiä toimijoita jatkamaan HI-viruksen/aidsin, tuberkuloosin, malarian ja aivokalvontulehduksen torjuntaa, sillä ne ovat syynä monien kuolemaan; korostaa tarvetta suunnitella ja toteuttaa terveysohjelmia, joilla vahvistetaan terveydenhoitojärjestelmiä, koska maailmanlaajuinen talouskriisi on kiihdyttänyt HI-viruksen/aidsin, tuberkuloosin, malarian sekä muiden sairauksien leviämistä; muistuttaa, että tietyt Sahelin alueen väestöt ovat nomadeja, joiden on vaikea saada terveydenhoitopalveluja; pyytää tukemaan terveydenhoitoa koskevia tiedotus- ja koulutuskampanjoita;
53. korostaa, että vuosittain tavoitteiden saavuttamisen kannalta avainasemassa olevia elintarviketurvan, terveyden ja koulutuksen aloja koskevat talousarvioleikkaukset pahentavat osaltaan Sahelin alueen elintarvike- ja humanitaarista kriisiä; painottaa, että maataloutta ja elintarvike- ja ravintoturva koskevat rakenteelliset toimet sekä konkreettiset toimenpiteet maa-alueiden keskittymisen estämiseksi ovat erittäin tärkeitä osallistavalle kasvulle ja kestäväälle kehitykselle sekä Sahelin alueen elintarvikekriisin vuosi toisensa jälkeen toistumisen estämiseksi;
54. katsoo, että Sahelin alueen poliittinen epävakaus ja miljoonia ihmisiä koskettava vakava kuivuus muodostavat vakavan uhan demokratialle sekä oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien ja sosioekonomisten oikeuksien kunnioittamiselle, ja tämä heikentää väestön ihmisarvoista toimeentuloa; muistuttaa, että oikeusvaltioperiaatteen, hyvän

hallinnon ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat välttämättömiä edellytyksiä valtioiden vakaudelle, turvallisuudelle ja perusvapauksien kunnioittamiselle;

55. kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia toteuttamaan Sahelin alueen valtioissa ja niiden rajoilla tehokkaita turvallisuustoimia ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia yhdessä kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta kehitysyhteistyöpolitiikkaa ja humanitaarista apua koskevaa politiikkaa voidaan kehittää parhaalla mahdollisella tavalla;
56. kehottaa Sahelin alueen maiden hallituksia puuttumaan kriisin perussyihin sellaisen kestäväen talouskehitysstrategian avulla, jolla vastataan kansalaisten poliittisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin huolenaiheisiin, jotka liittyvät muun muassa ruoan, koulutuksen, terveydenhoidon, työpaikkojen ja asuntojen saatavuuteen, tulonsiirtoon ja ihmisarvoiseen toimeentuloon;
57. korostaa, että korruptiota on torjuttava institutionaalisen legitimitietin tehostamiseksi ja alueen lisääntyvien kehitys- ja ihmisoikeushaasteiden voittamiseksi; toteaa, että korruptio on eri muodoissaan haitannut vakavasti perusterveydenhoidon ja opetuksen piiriin pääsemistä; painottaa lisäksi vapaan, järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan ja median merkitystä väärinkäytösten valvonnassa ja raportoinnissa;
58. toteaa, että naisilla on tärkeä tehtävä Sahelin alueen kehittämisessä erityisesti ravinnon, elintarviketurvan ja -tuotannon osalta, koska naiset vastaavat pääasiassa maanviljelystä, vaikka heillä ei ole juurikaan oikeutta omistaa viljelemiään maita; kehottaa komissiota tunnustamaan, että naisilla on pienviljelijöinä olennaisen tärkeä rooli elintarvike- ja ravintoturvassa, ja investoimaan ohjelmiin, joilla tuetaan erityisesti heitä; vaatii, että EU:n strategiassa pitäisi keskittyä myös sellaisiin toimiin, joilla taataan, että heikoimmassa asemassa olevat, erityisesti maaseutualueilla, voivat hyötyä maataloutta koskevista koulutusmahdollisuuksista, ravintoa, terveyttä ja työoloja koskevasta opetuksesta sekä tarvittaessa turvaverkostosta; korostaa, että jotta pienviljelijät, erityisesti naiset, voisivat kestäväen tuotannon lisäksi kehittää tuotantokapasiteettiaan, heidän on saatava paremmin mikrolainoja, jotta he voivat investoida parempiin siemeniin, lannoitteisiin ja kastelumenetelmiin sekä tarvittaviin työkaluihin viljelykasvien suojelemiseksi tuholaisilta ja taudeilta;
59. korostaa, että EU:n on myönnettävä kiireellisesti humanitaarista apua, joka auttaa vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa; korostaa äitiysterveysten parantamista koskevan tavoitteen merkitystä, jotta äitiyskuolleisuutta voitaisiin vähentää ja jotta seksuaali- ja lisääntymisterveys ja perhesuunnittelu voidaan taata kaikille; korostaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan valistuksen ja tiedottamisen merkitystä välttämättömänä osana naisten terveyttä koskevaa asialistaa;
60. huomauttaa, että on hälyttäviä merkkejä siitä, että koko Sahelin aluetta kohtaa tänä vuonna vakava ruoka- ja ravintokriisi, ja kehottaa komissiota antamaan riittävästi rahoitusta tätä aluetta koskevaan humanitaariseen apuun;
61. korostaa kiireellisiä kysymyksiä eli nälänhätää, kuivuutta, jatkuvaa nälkää ja kansallisen hallituksen kyvyttömyyttä taata peruselintarviketurva, jotka kärjistyvät väestön pettymyksen tunteita; vahvistaa uudelleen tarvetta parantaa kansallisen hallituksen kykyä taata elintarviketurva lisäämällä AGIR Sahel -aloitteelle myönnettyä rahoitusta ja poliittista tukea, myös alueellisena ja kattavana lähestymistapana elintarviketurvan perustana olevien tekijöiden ratkaisemiseksi;

62. kehottaa Euroopan unionia toteuttamaan yhteistyössä Sahelin alueen maiden kanssa sellaista ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen pohjautuvaa ensisijaista kehitysyhteistyöpolitiikkaa, jolla voidaan lievittää elintarvikekriisiä sekä aliravitsemukseen ja nälänhätään liittyviä ongelmia sekä torjua kuivuutta ja luonnonmullistuksia; kehottaa komissiota käyttämään optimaalisesti aliravitsemuksen torjuntaan myönnetyt varat (123,5 miljoonaa euroa vuonna 2012) mainitun ensisijaisen politiikan mukaisesti ja asianomaisen väestön tarpeisiin vastaten ja tukemaan näiden maiden paikallisten valmiuksien kehittämistä, jotta varmistetaan avun myönteinen vaikutus;
63. muistuttaa, että on tärkeää sitoutua kestoön, jotta voidaan kehittää Sahelin kykyä kestää kuivuuskausia ja välttää näin toistuvat elintarvikekriisit, joissa on turvauduttava massiiviseen humanitaariseen apuun joka kerta kun uusi kuivuuskausi alkaa; korostaa, että tämä sitoutuminen edellyttää kestävästä kumppanuutta hallitusten, alueellisten instituutioiden, avunantajien ja rahoituslaitosten välillä, kuten esimerkiksi EU:n käynnistämässä AGIR Sahel -aloitteessa;
64. toteaa erityisen huolestuneena, että juomaveden saanti on edelleen ongelma koko Sahelin alueella; muistuttaa, että alueen kehitys edellyttää, että on painotettava alueen väestön perustarpeiden tyydyttämistä; korostaa, että asiaan on puututtava hyödyntäen suurta osaa EU:n myöntämästä kehitystuesta; suhtautuu tältä osin myönteisesti kaikkiin kansainvälisiin aloitteisiin, joilla pyritään parantamaan veden saatavuutta Sahelin alueella;
65. korostaa, että on välttämätöntä soveltaa pitkän aikavälin lähestymistapaa, joka perustuu kaikkien mahdollisuuteen saada koulutusta, jotta voidaan parantaa Sahelin alueen asukkaiden arkipäivää ja tukea kehitystä alueella, jonka väkiluku nousee vuoteen 2040 mennessä 150 miljoonaan;
66. kannustaa Sahelin alueen valtioita ja alueellisia toimijoita asettamaan yhdessä YK:n kanssa saataville uusia kehitysyhteistyövaroja; suhtautuu myönteisesti neuvotteluihin, jotka YK:n pääsihteerin Sahelin asioista vastaava erityislähettiläs on käynnistänyt Afrikan kehityspankin kanssa, ja suosittelee, että niitä laajennetaan koskemaan Maailmanpankkia ja muita kansainvälisiä rahoituslaitoksia Sahelin toimintarahaston (Sahel Action Fund) perustamiseksi; suhtautuu myönteisesti ehdotettuun rahastoon integroituaan resurssifoorumiin, jolla koordinoidaan alueellisia kehityshankkeita ottaen huomioon Sahelin alueen valtioiden erityistarpeet; kannustaa EU:ta mukauttamaan ja koordinoimaan omaa strategiaansa vastaavasti;
67. ilmaisee huolestumisensa Sahelin alueen uraanikaivostoiminnan yleisestä tilanteesta, ottaen erityisesti huomioon MUJAO-liikkeen hyökkäys Arlitissa Pohjois-Nigerissä sijaitsevaan kaivokseen 23. toukokuuta 2013; painottaa, että Nigerin uraanikaivoksien turvallisuuteen liittyvät merkittävät puutteet voivat osoittautua tuhoisiksi paikallisen väestön ja alueellisen vakauden kannalta, ja kehottaa siksi Nigerin viranomaisia ja niiden kansainvälisiä kumppaneita kiinnittämään erityisesti huomiota turvallisuuteen; painottaa lisäksi, että on tärkeää taata uraanikaivostoiminnan turvallisuus; kehottaa myös kaivosyhtiöitä varmistamaan, että uraanikaivokset toimivat vastuullisesti paikallisten yhteisöjen täysimääräisellä suostumuksella ja aiheuttaen mahdollisimman vähän haittaa lähiseudun asukkaille ja heidän elinympäristölleen;
68. panee asianmukaisella vakavuudella merkille toistuvat elintarvike- ja ravintokriisit ja

muut humanitaariset hätätilanteet Sahelin alueella ja niiden vaikutuksen perusihmisoikeuksiin; panee ilahtuneena merkille EU:n ja sen jäsenvaltioiden vahvan osallistumisen Sahelin alueen humanitaarista kriisiä lievittäviin toimiin; korostaa, että puutteellinen elintarviketurva on keskeisessä asemassa pyrittäessä saavuttamaan rauha ja edistämään ihmisoikeuksia; katsoo, että siksi olisi edistettävä paikallista tuotantoa ja omavaraisuutta sekä tehostettava jakeluverkostoja ja resurssien liikkuvuutta; toteaa, että komission vuonna 2012 myöntämä tuki elintarvike- ja ravintokriiseihin oli 338 miljoonaa euroa, josta 174 miljoonaa euroa osoitettiin humanitaariseen katastrofiapuun; toteaa, että humanitaarisen avun pääosasto (ECHO) otti käyttöön 172 miljoonan euron humanitaarisen avun, josta 58 miljoonaa euroa käytettiin Malissa;

69. kehottaa EU:ta jatkamaan ja tehostamaan toimia humanitaarisen avun vahvistamiseksi Sahelin alueella, varmistamaan, että kansainvälisten avustusjärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan, paikallis- ja alueviranomaisten sekä hallitusten toimet sovitetaan tiiviisti yhteen, sekä ottamaan käyttöön tarvittavat varat kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta (660 miljoonaa euroa vuosille 2007–2013) ja Global Alliance for Resilience Initiative rahastosta (AGIR Sahel -rahasto) (172 miljoonaa euroa vuodelle 2012); on tyytyväinen AGIR Sahel -aloitteelle yhdennestätoista Euroopan kehitysrahastosta osoitettuihin 1,5 miljoonan euron määrärahoihin Sahelin alueen valtioiden selviytymiskyvyn parantamiseksi;
70. korostaa, että kaikkien Sahelin alueen maiden on toteutettava toimia sosiaalisten perusinfrastruktuurien ja perusverkkojen, kuten jätevesihuollon, lääkintäpalvelujen sekä liikenne- ja viestintäverkkojen kehittämiseksi humanitaarisen avun puolueetonta, yleistä, rajoittamatonta, toimivaa ja tehokasta perille toimittamista varten; edellyttää valtioilta sekä paikallis- ja alueviranomaisilta näiden verkkojen ylläpitämistä ja käytettävyyttä;

Naisten, lasten ja vähemmistöjen ihmisoikeustilanne

71. tuomitsee mitä voimakkaimmin Sahelin alueella ja varsinkin Mauritaniassa käytössä olevan ja usein periytyvän orjuuden, mikä vaikuttaa tietojen mukaan merkittävään vähemmistöön väestöstä; toteaa, että orjuus perustuu joustamattomaan kastijärjestelmään ja että käytäntöä jatketaan huolimatta siitä, että maa poisti orjuuden virallisesti vuonna 1981 ja että se kriminalisoitiin yksiselitteisesti vuonna 2007; ilmaisee syvän huolensa käytännön institutionaalista luonteesta, kun se ulottuu aina julkiseen hallintoon; panee myös merkille, että Mauritanian hallitus on äärimmäisen haluton myöntämään jatkuvan ja laajalle levinneen orjuuden olemassaolon ja että tähän mennessä tiedetään vain yhden orjanomistajaa vastaan nostetun oikeustapauksen johtaneen onnistuneeseen syytteenpanoon; vaatii Mauritanian hallitusta täyttämään kansalliset ja kansainväliset oikeudelliset sitoumuksensa ja velvoitteensa orjuuden kaikkien muotojen todelliseksi lopettamiseksi sekä panemaan täytäntöön orjuuden vastaisen lainsäädännön, jossa muun muassa säädetään korvausmenettelyistä; vaatii myös Mauritanian viranomaisia lopettamaan vainon, jota ne kohdistavat orjuuden lopettamisen puolesta kampanjoihin kansalaisyhteiskunnan aktivisteihin, sekä heidän vangitsemisensa, myös julkiseen uskosta luopumiseen liittyviin syytteisiin perustuen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan mauritanialaisten ja kansainvälisten orjuudenvastaisten järjestöjen ja myös orjuuden nykymuotoja käsittelevän YK:n erityisraportoijan sekä ILO:n työn tukemista;
72. panee erittäin huolestuneena merkille, että orjuutta esiintyy laajemminkin Sahelin alueella, sillä monet henkilöt tekevät orjatyötä Malissa, Nigerissä ja muissa maissa; vaatii

asiasta vastaavia kansallisia ja kansainvälisiä viranomaisia ryhtymään toimiin asiassa valvomalla nykyisen lainsäädännön, jonka nojalla orjuus on kielletty ja tehty rangaistavaksi, asianmukaista täytäntöönpanoa, ja kiinnittämään erityistä huomiota naisten ja lasten asemaan ja haavoittuvuuteen; kannustaa viranomaisia kehittämään ohjelmia, joilla pyritään muun muassa auttamaan uhrien kuntouttamista ja uudelleenkotoutumista, keräämään tietoja ja järjestämään valistuskampanjoja, koska monet pitävät orjuutta luonnollisena asiainilana ja tämä sosiaalinen hierarkia on kulttuurisesti iskostunut ihmisten mieliin; kannustaa paikallisia viranomaisia kehittämään strategioita ja ohjelmia, joilla pyritään integroimaan entiset orjat yhteiskuntaan takaamalla heille toimeentulokeinon ja asianmukaisia työllistymismahdollisuuksia;

73. ilmaisee huolestumisensa sen johdosta, että Sahelin alueella on rikottu lasten perusoikeuksia, joista voidaan mainita erityisesti sukupuoleen perustuva väkivalta ja syrjintä, yleinen lapsityövoiman käyttö, alaikäisten sijoittaminen väitetyksi aikuisten vankiloihin Mauritaniassa, Malissa ja muualla, ja lapsisotilaiden rekrytointi Tšadin armeijaan; kehottaa EU:ta tekemään tiivistä yhteistyötä Sahelin alueen valtioiden hallitusten kanssa näiden käytäntöjen poistamiseksi;
74. on syvästi huolissaan todisteista, joiden mukaan malilaisissa kultakaivoksissa, maataloudessa, metsätaloudessa ja muilla talouden aloilla työskentelee lapsia, joista nuorimmat ovat vain kuusivuotiaita; huomauttaa, että Sahelin valtioiden lainsäädännössä kielletään lapsityövoiman käyttö; painottaa myös kultakaivosten erityistä vaarallisuutta; kehottaa siksi Malin viranomaisia panemaan täytäntöön kesäkuussa 2011 vahvistetussa lapsityövoiman torjuntaa koskevassa toimintasuunnitelmassa (PANETEM) esitetyt ehdotukset ja edistämään kaikkien saatavilla olevaa koulutusta aktiivisemmin; kehottaa EU:ta työskentelemään ILO:n ja muiden kansallisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa lapsityön poistamiseksi täysin Malista; kehottaa kaikkia Sahelin valtioita torjumaan lapsityötä ja edistämään koulutusta;
75. toteaa erittäin huolestuneena, että Malissa työskentelee kansalaisjärjestöjen tilastotietojen mukaan yli kolme miljoonaa alle 17-vuotiasta lasta; pitää tilannetta valitettavana erityisesti siitä syystä, että siihen liittyy koulutustason aleneminen ja alhainen lukutaito;
76. muistuttaa, että EU noudattaa Kimberleyn prosessin periaatteita, panee täytäntöön metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa EU:hun koskevaa sopimusta (FLEGT) ja pyrkii yleisesti edistämään kansainvälisten perusnormien noudattamista sosiaaliturvan, työturvan ja ympäristönsuojelun aloilla sekä yritysten yhteiskuntavastuuta; kehottaa EU:ta ja Sahelin valtioita harkitsemaan kulan jäljitettävyyttä koskevaa menettelyä timanteja koskevan Kimberleyn prosessin mallin mukaisesti; painottaa, että eurooppalaisten yritysten, joilla on tytäryhtiöitä alueen valtioissa, on varmistettava näiden perusnormien sekä kansainvälisten suuntaviivojen noudattaminen yritysten yhteiskuntavastuun osalta; muistuttaa, että EU ottaa lähiaikoina käyttöön maakohtaisen raportoinnin;
77. on hyvin huolissaan tiedoista, joiden mukaan lapsia siepataan panttivangeiksi ja myytäväksi Tšadissa samoin kuin muissa alueen valtioissa; panee merkille, että lapsia kaupataan maan sisällä ja ulkomailla pakkotyöhön, pakkoavioliittoihin ja seksuaalisesti hyväksikäytettäväksi; huomauttaa lisäksi, että joissakin tapauksissa lapsia on siepattu ja myyty kansainvälisille adoptiotoimistoille;
78. kehottaa Sahelin valtioita edistämään kaikkien lasten, niin poikien kuin tyttöjen, pääsyä

koulutukseen, myös paimentolaiskansojen osalta ilman rotuun, kastiin tai etniseen alkuperään perustuvaa syrjintää; kehottaa valtioita edistämään ammattikoulutuspolitiikkaa, pääsyä korkeakouluopintoihin ja työhön tulevaisuudennäkymien tarjoamiseksi Sahelin alueen nuorille, jotta nämä eivät liittyisi terroristiryhmittymiin; painottaa, että lasten oloihin koulussa on sovellettava vähimmäisvaatimuksia hygienian, turvallisuuden ja ihmisarvon osalta ja varmistettava, ettei lapsia kohdella huonosti tai pakoteta kerjäämään;

79. kehottaa toteuttamaan ja jatkamaan heikoimmassa asemassa olevien väestönosien, kuten naisten ja lasten, osalta tehokasta terveys- ja koulutuspolitiikkaa seuraavien vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi: peruskoulutuksen takaaminen kaikille, äitien terveyden parantaminen, hoidon takaaminen kaikille, HI-viruksen/AIDSin ja kaikkien tartuntatautien torjuminen; kehottaa EU:ta yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston puitteissa asettamaan nuoret ensisijaiseen asemaan Sahelin aluetta koskevissa toimissaan ja toteuttamaan kunnianhimoista koulutuspolitiikkaa; muistuttaa naisia ja työelämään pääsyä koskevien toimenpiteiden merkityksestä;
80. tunnustaa naisten tärkeän roolin Sahelin alueen vakauttamisessa ja kehittämisessä ja kehottaa vahvistamaan heidän merkittävää vaikutusvaltaansa konfliktien ehkäisemisessä, rauhan ylläpitämisessä ja rakentamisessa, sekä turvallisuuden, talouspolitiikan ja talouskehityksen aloilla; kannustaa kehitysyhteistyökumppaneita myöntämään taloudellista tukea hankkeille, joilla pyritään erityisesti vahvistamaan alueen naisten vaikutusvaltaa;
81. on huolestunut siitä, että naisia ja tyttöjä syrjitään useissa osissa tätä aluetta, mikä ilmenee muun muassa pakkoavioliittoina, lapsiavioliittoina, seksuaalisena hyväksikäyttönä, alhaisena koulutustasona ja yleisesti harjoitettavana naisten sukuelinten silpomisena ja naisten ympärileikkauksena sekä leviraatti- ja sororaattiliittojen kaltaisina käytäntöinä sekä mahdottomuutena saada koulutusta, työntekijöiden oikeuksia kunnioittavia työpaikkoja ja terveydenhoitoa; kehottaa panemaan täytäntöön ihmisoikeuspolitiikkaa ja sukupuolten tasa-arvopolitiikkaa yhteistyössä kaikkien alueen kehitysyhteistyön toimijoiden kanssa erityisesti naisten oikeuksien, varsinkin seksuaalisten ja lisääntymiseen liittyvien oikeuksien, kunnioittamiseksi, suojelemiseksi ja edistämiseksi, ilman rotuun, kastiin, ikään, etniseen tai uskonnolliseen taustaan, aviosäättyyn, alkuperään tai maahanmuuttajan asemaan perustuvaa syrjintää; painottaa, että on toteutettava lisätoimia sen takaamiseksi, että hallintoon ja oikeusvaltioon liittyvät uudistukset vastaavat naisten erityistarpeita;
82. kehottaa Sahelin maita säätämään lakeja ja toteuttamaan käytännön toimenpiteitä, joilla kielletään kaikki naisiin kohdistuva väkivalta ja määrätään seuraamuksia väkivallasta, mukaan luettuina perheväkivalta ja seksuaalinen väkivalta sekä seksuaalinen häirintä ja vahingolliset perinteiset käytännöt, kuten naisten sukuelinten silpominen ja pakkoavioliitot varsinkin alaikäisten tyttöjen tapauksessa; korostaa, että on tärkeää suojella uhreja ja tarjota erityispalveluja sekä torjua rikoksentehtäjäiden rankaisemattomuutta, jotta voidaan taata, että tällaiset rikokset tutkitaan, tuomitaan ja että niistä rangaistaan oikeasti ja että naisilla on täysi oikeussuoja ilman minkäänlaista uskonnollisiin ja/tai etniseen alkuperään perustuviin syihin liittyvää syrjintää; korostaa, että perheväkivalta ei ole yksityinen perheasia, eivätkä kulttuurisiin tai uskonnollisiin uskomuksiin perustuvat tekosyyt väkivallalle ole hyväksyttäviä;

83. vaatii Sahelin maita tarkistamaan naisia ja omistusoikeutta koskevan lainsäädäntönsä; korostaa, että on tärkeää, että naiset omistavat viljelymaansa, josta elävät;
84. vaatii kansainvälistä yhteisöä osoittamaan lisää varoja naisten oikeuksien edistämiseen ja naisten vaikutusvallan lisäämiseen alueella; pitää myönteisinä Afrikan unionin toimia naisten oikeuksien parantamiseksi ja muistuttaa Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS) tärkeästä roolista alueen vakauttamisessa; kehottaa Sahelin valtioita tehostamaan yhteistyötään toteuttaakseen naisten oikeuksia käsitteleviä tiedotuskampanjoita yhdessä kansalaisjärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan, YK:n ja EU:n kanssa; kehottaa EU:ta edistämään yhdessä paikallisten toimijoiden kanssa tyttöjen koulutusta ja tukemaan toimia, joilla edistetään naisten taloudellista turvallisuutta ja potentiaalia keskeisenä tekijänä, jolla turvataan naisten sosiaaliset, poliittiset ja taloudelliset mahdollisuudet; kannustaa myös naisten terveydenhoidon parantamista koskevan poliittisen painotuksen käyttöönottoa;
85. kehottaa Sahelin maita varmistamaan, että kaikki tytöt rekisteröidään syntyessään ja että kaikki tytöt osallistuvat myöhemmin peruskoulutukseen;
86. pyytää komissiota, EUH:ta ja neuvostoa kannustamaan alueen maita säätämään lainsäädännössään nimenomaisesti naisten ja tyttöjen oikeuksista ja asettamaan etusijalle ohjelmat, joilla varmistetaan nämä oikeudet, erityisesti oikeus saada julkisia palveluja, myös koulutuksen alalla, oikeus saada terveyteen ja seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviä palveluja, mahdollisuus saada luottoja ruokaa, maata ja tuotantovälineitä varten erityisesti maaseudulla, mahdollisuus saada terveydenhoitoa ja käyttää oikeusjärjestelmän palveluja niin, että voidaan lisätä naisten taloudellista riippumattomuutta erityisesti auttamalla heitä siirtymään epäviralliselta sektorilta viralliselle sektorille, lisäämällä naisten osallistumista poliittiseen ja taloudelliseen päätöksentekoon ja poistamalla kaikki naisiin ja tyttöihin kohdistuvat väkivallan muodot, mukaan lukien tyttöjen pakkoavioliitot ja barbaarinen naisten sukuelinten silpomiskäytäntö;
87. vaatii, että sekä Sahelin alueesta että ihmisoikeuksista vastaavat EU:n erityisedustajat laativat yhteisiä toimia, joilla pyritään turvaamaan alueen naisten oikeudet nykyistä paremmin erityisesti torjumalla sukupuoleen perustuvan ja kaiken muunlaisen naisten ihmisarvoa loukkaavan väkivallan rankaisemattomuutta; vaatii, että komissio, EUH ja kumppanuusvaltiot asettavat naisten oikeudet ja sukupuolten tasa-arvon ensisijaisiksi tavoitteikseen kahdenvälisissä tukiohjelmissa ja että ne myöntävät kestäväää ja suunnitelmallista rahoitusta naisten vaikutusvallan vahvistamista ja sukupuolten välistä tasa-arvoa koskeville aloitteille; tuomitsee erityisesti väkivallan, sillä se estää eniten naisten mahdollisuuksia nauttia sosiaalisesta ja taloudellisesta vapaudesta; korostaa, että miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen on nähtävä kaiken läpäisevänä kysymyksenä;
88. panee tyytyväisenä merkille samaa sukupuolta olevien suhteiden oikeudellisen aseman Malissa, Nigerissä, Tšadissa ja Burkina Fasossa; pitää kuitenkin valitettavana yhä vallitsevaa sosiaalista syrjintää; on erittäin huolissaan ”julkista siveettömyyttä” koskevien lakien ja yhdistymisoikeuden ”moraalittomista syistä” kieltävien lakien käytöstä Malin ja laajemman alueen HLBT-yhteisön osalta; toivoo, että Pohjois-Malin kapinan aikana sorretut henkilöt voivat kotoutua turvallisesti uudelleen yhteiskuntaansa; on syvästi huolissaan HLBT-suhteiden kriminalisoinnin jatkumisesta Mauritaniassa, mikä tarkoittaa miesten kohdalla kuolemantuomiota, joka pannaan täytäntöön julkisesti kivittämällä;

toteaa kuitenkin, että mainitun rangaistuksen täytäntöönpanosta ei ole olemassa todisteita; vaatii Mauritanian hallitusta kuitenkin työskentelemään kansalaisyhteiskunnan kanssa lainsäädäntönsä uudistamiseksi ja HLBT-kansalaisten paremman elämän helpottamiseksi;

89. uskoo, että oikeuksiin perustuva ja historiallisiin vääryyksiin rehellisesti puuttuva lähestymistapa tuaregien tilanteeseen ja kehitykseen on ehdottoman tärkeä Sahelin alueen rauhalle ja kehitykselle, samalla kun pidetään mielessä, että tuaregit asuvat samoilla alueilla kuin muut etniset ryhmät; panee ilahtuneena merkille Nigerissä alalla tapahtuneen kehityksen mutta vaatii kaikkia maita, joissa on paljon tuaregeja, mukaan lukien muut kuin Sahelin alueella sijaitsevat valtiot, kuten Algeria ja Libya, työskentelemään yhteisön edustajien kanssa alikehittymiseen ja vihamielisyysyteen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi poliittisesti ja institutionaalisesti; toteaa myös Sahelin alueen kulttuurin monipuolisuuden; katsoo, että näille kansoille on tarjottava mahdollisuus rauhanomaiseen rinnakkaiseloon; kannustaa alueen hallituksia ottamaan ne kaikki huomioon sosiaalisessa ja poliittisessa vuoropuhelussa sekä päätöksentekoprosesseissa;

EU:n suositukset Sahelin aluetta koskeviksi toimintalinjoiksi

90. panee tyytyväisenä merkille, että Saheliin alueelle on nimitetty EU:n erityisedustaja, jonka toimeksiannossa ihmisoikeudet ovat vahvassa roolissa; toivoo, että uusi erityisedustaja työskentelee tiiviissä yhteistyössä ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan, Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjänviraston, YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston ja alueen ihmisoikeuksien puolustajien ja tarkkailijoiden kanssa edistäessään ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittamista; kehottaa koordinoimaan asianmukaisesti Sahelin alueen asioista ja erityisesti eteläisen Välimeren asioista vastaavan EU:n erityislähettilään toimia, samoin kuin Afrikan sarven asioista vastaavan EU:n erityislähettilään toimia, koska Afrikan kriiseillä on merkittäviä alueellisia vaikutuksia ja lisäksi ne aiheuttavat heijastusvaikutuksia ja herättävät geostrategisia kysymyksiä; kehottaa tästä syystä EU:ta paneutumaan kaikkien EU:n Afrikassa toteuttamien pyrkimysten tosiasialliseen koordinoimiseen, erityisesti kriisinhallintatoimiin ja konfliktien jälkeen toteutettaviin toimiin nähden, ja kehottaa näin ollen komission puheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan tällaisen koordinoinnin;
91. korostaa, että on tärkeää panna täytäntöön EU:n ihmisoikeuspolitiikan sitoumukset ja sen suuntaviivat lapsista aseellisissa selkkauksissa, naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi, siviilien suojelusta YTPP-operaatioissa sekä kokonaisvaltainen lähestymistapa naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoon EU:ssa, myös valvomalla asiaan liittyvistä tapahtumista ja raportoimalla niistä;
92. pitää valitettavana, että 21. maaliskuuta 2011 hyväksytyssä Sahelin aluetta koskevassa EU:n turvallisuus- ja kehitysstrategiassa tai 23. maaliskuuta 2012 pidetyssä ulkoasiainneuvoston kokouksessa hyväksytyissä kyseistä strategiaa koskevissa päätelmissä ei mainita sukupuolten tasa-arvon edistämistä, naisten tilannetta tai naisten oikeuksien puolustamista;
93. suhtautuu myönteisesti EU:n Sahelin aluetta koskevan strategian strategisiin suuntaviivoihin, mukaan lukien hyvän hallintotavan ja sisäisen konfliktin ratkaisun tukeminen ja edistäminen; katsoo kuitenkin, että strategiassa ei oteta vielä tarpeeksi

huomioon ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota, demokratian tukemista, tehokasta talouden hallintaa ja vahvoja korruption vastaisia toimia tärkeimpinä tekijöinä kehityksen ja turvallisuuden yhdyssiteen edistämisessä strategian ytimessä; vaatii EU:n toimielimiä tekemään lähitulevaisuudessa yhteistyötä strategian muuttamiseksi esittämällä konkreettisia ehdotuksia, joilla:

- a) tarkastellaan pakolaisten ja kotimaansa sisällä siirtymään joutuneiden vaikeaa tilannetta koko alueella
 - b) torjutaan orjuutta, ihmiskauppaa ja muuta laitonta kauppaa ja salakuljetusta, jotka ovat aiheuttaneet merkittävää vahinkoa ihmisoikeuksille ja turvallisuudelle alueella
 - c) parannetaan naisten, lasten ja vähemmistöjen tilannetta
 - d) kohdistetaan tukea tehokkaasti ja vaikuttavasti tarjoten hallituksille lisätukea ”enemmällä enemmän” -periaatteen mukaisesti
 - e) tehdään loppu rankaisemattomuuden kulttuurista, myös siten, että tuetaan toimia, joita on jo ehdotettu tai pantu täytäntöön Malissa ja muualla
 - f) suojellaan kansalaisvapauksia ja parannetaan demokraattista hallintoa osallistavien vaaliprosessien ja uskottavan edustuksen välityksellä sekä tukien kansalaisyhteiskuntaa
 - g) suojellaan kulttuurista monimuotoisuutta ja perintöä;
94. suosittelee, että EU:ssa tarkastellaan mahdollisuutta ottaa käyttöön kohdennettuja pakotteita – varojen jäädyttämisen, viisumikieltojen tai muiden välineiden avulla – joita määrätään kaikkein vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneille niin Malissa kuin muualla alueella;
95. panee ilahtuneena merkille YK:n pääsihteerin tuoreen raportin Sahelin tilanteesta; ottaa huomioon ”neljä kertaa neljä” -lähestymistavan, jolla pyritään vahvistamaan hallintoa, turvallisuutta, humanitaarisia vaatimuksia ja kehitystä osana yhdenmukaista strategiaa; panee erityisen ilahtuneena merkille ihmisoikeuksien vahvan aseman strategiassa ja kehottaa EU:ta jatkamaan tukeaan sille; suhtautuu myös myönteisesti siihen, että YK:n yhdenmukaistamisessa strategiassa korostetaan osallistumisen edistämistä, paikallisen ja alueellisen hallinnon tukemista, sosiaalisen ja turvallisuuteen liittyvän koheesion vahvistamista, varhaisvaroitusjärjestelmien kehittämistä tulevia uhkia silmällä pitäen ja erityisesti kansallisten ja alueellisten ihmisoikeusmekanismien vahvistamista tai konsolidoimista; kannustaa EU:ta ottamaan käyttöön vastaavan kokonaisvaltaisen lähestymistavan kestäväyyteen, turvallisuuteen, humanitaarisiin ja kehitykseen liittyviin huolenaiheisiin sekä ihmisoikeuksiin koordinoitusti ja harmoniassa YK:n kanssa, tunnustaen Sahelin alueen haasteiden pohjimmiltaan kansainvälisen, rajat ylittävän ja yhteenkietoutuneen luonteen;
96. korostaa, että on edelleen olennaisen tärkeää, että EU sitoutuu enemmän Afrikan alueellisiin toimijoihin, joita ovat esimerkiksi AU, ECOWAS, Maghrebien arabiunioni ja Afrikan alueelliset ihmisoikeusvälineet, kestävän edistyksen saavuttamiseksi ihmisoikeuksien ja demokratia-aloitteiden aloilla Sahelin alueella; vaatii naapurimaita, kuten Senegalia, Algeriaa ja Marokkoa, ottamaan johtoaseman luomalla todellista

alueellista dynamiikkaa, joka mahdollistaa alueen taloudellisen kehityksen ja ihmisoikeuksien edistämisen; toteaa viime kädessä, että Sahelin alueen ongelmien pysyvän ratkaisun on oltava peräisin alueelta ja sillä on oltava alueen väestön täysimääräinen tuki; kehottaa kuitenkin EU:ta jatkamaan sen sitoutumista toimimaan yhteistyössä Sahelin alueen kumppaneiden kanssa ja tukemaan niitä kaikin sen käytössä olevin keinoin, jotta parannetaan alueen asukkaiden elämänlaatua ja vahvistetaan siteitä niiden demokraattisten hallitusten kanssa;

Ihmisoikeusnäkökohdat Länsi-Saharassa ja Tindoufin pakolaisleireillä

97. panee tyytyväisenä merkille ja toistaa huhtikuussa 2013 annetun YK:n pääsihteerin raportin Länsi-Saharan tilanteesta, jossa korostetaan, että Länsi-Saharan konfliktiin on hyvin tärkeää puuttua osana Sahelin aluetta koskevaa strategiaa ja että ihmisoikeuskysymys on edelleen tärkeä konfliktin ratkaisemiseksi; toteaa myös, että Sahelin alueen erilaiset konfliktit ja erityisesti AQMI:n kaltaisten terroristiryhmien läsnäolo Pohjois-Malissa ja Etelä-Algeriassa aiheuttavat epävakautta Länsi-Saharassa ja laajemmalla alueella; toteaa, että konflikti on vaikuttanut kielteisesti alueelliseen lähentymiseen, johon Marokon ja Algerian olisi osallistuttava ja joka voisi tarjota merkittäviä tilaisuuksia talouden kehittämistä ja demokratiaprosessia silmällä pitäen lisäksi ihmisten turvallisuutta koko Sahelin ja Saharan alueella;
98. vahvistaa uudelleen tukevansa YK:n päätöslauselmia Länsi-Saharasta; kehottaa kunnioittamaan täysimääräisesti Länsi-Saharan asukkaiden ihmisoikeuksia ja perusoikeuksia, mukaan lukien yhdistymis- ja ilmaisunvapaus sekä oikeus osoittaa mieltä rauhanomaisesti;
99. korostaa, että Länsi-Saharan ja Tindoufin leirien ihmisoikeuskysymystä on tarkasteltava ilman lopullisen poliittisen ratkaisun ennakkointia tai antamatta näkemystä tästä ratkaisusta; toteaa kuitenkin, että itsemääräämisoikeus on YK:n kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 1 artiklan mukaan perusihmisoikeus, ja muistuttaa, että alueellinen koskemattomuus on yksi kansainvälisen oikeuden periaatteista; palauttaa mieliin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1754 (2007), jossa vaaditaan osapuolia neuvottelemaan hyvässä uskossa ilman ennakoedellytyksiä tavoitteena aikaansaada oikeudenmukainen, kestävä ja molemmin puolin hyväksyttävä poliittinen ratkaisu, joka mahdollistaisi Länsi-Saharan väestön itsemääräämisoikeuden; kehottaa Marokkoa ja Polisario-rintamaa jatkamaan neuvottelemista konfliktin rauhanomaiseksi ratkaisemiseksi ja muistuttaa Länsi-Saharan väestön itsemääräämisoikeudesta; korostaa tilaisuutta, joka perustuu Marokossa käynnistyneeseen, poliittisten ja demokraattisten uudistuksiin, ja panee samalla merkille merkittävämmät velvoitteet, jotka seuraavat näistä uudistuksista, erityisesti Länsi-Saharan väestön ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja ylläpito; pelkää, että 25 vuoden viive kansanäänestyksen järjestämisessä tai kaikkien muiden vastavuoroisesti hyväksytyjen poliittisen neuvotteluratkaisun muotojen käyttöön ottamisessa etäännyttää länsisaharalaisia ja lisää mahdollista väkivaltaa varsinkin nuorten keskuudessa; kehottaa EU:ta osallistumaan aktiivisemmin ja tukemaan YK:ta osapuolten rohkaisemisessa suorien neuvottelujen aloittamiseen uudelleen konfliktin ratkaisemiseksi rauhanomaisesti ja kestävästi;
100. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisemmin Länsi-Saharan konfliktin ratkaisuun – koska Länsi-Saharan konfliktin poliittinen ratkaisu, sovittelu ja

ihmisoikeustilanne ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa – ei ainoastaan tukemalla YK:n neuvotteluja vaan myös hyödyntämällä sen eri ulkopoliittisia välineitä (esimerkiksi vahvistamalla ihmisoikeuksien valvontaa ja tietoisuutta niistä poliisivoimien ja turvallisuusjoukkojen keskuudessa, tukemalla demokraattisia uudistuksia, mukaan lukien hajauttamista, torjumalla syrjintää alueella), jotta edistetään kauan kaivattua luottamusta konfliktin osapuolien välillä;

101. on syvästi huolissaan YK:n kidutusta käsittelevän erityisraportoijan tuoreesta raportista, jonka mukaan marokkolaiset viranomaiset ovat pidättäneet henkilöitä poliittisin perustein, kiduttaneet ja raiskanneet länsisaharalaisia vankeja, siepanneet mielenosoittajia ja hylänneet näitä autiomaahan pelottelun vuoksi sekä tarkoituksellisesti ja toistuvasti ottaneet kohteekseen itsenäisyyden kannattajia ja näiden koteja; panee merkille laajalle levinneet väitteet tahattomista katoamisista ja epäoikeudenmukaisista oikeudenkäynneistä; kiinnittää erityistä huomiota Gdeim Ozikin mielenosoittajaleirin hajottamiseen marraskuussa 2010, jolloin väkivalta vaati 13 uhria, ja helmikuussa 2013 tapahtuneeseen oikeudenkäyntiin, jossa syytettynä oli 25 länsisaharalaista, joista monen tiedettiin olevan ihmisoikeusaktivisteja; panee merkille, että Marokko vaatii oikeudenmukaista ja asianmukaista oikeudenkäyntiä ja että tietyt kansainväliset tarkkailijat ovat tehneet myönteisiä päätelmiä, mutta palauttaa myös mieliin YK:n erityisraportoijan huolen sotilastuomioistuimen käytöstä, kidutusväitteistä ja siitä, että Marokon viranomaiset eivät ole tutkineet näitä asioita; panee merkille joidenkin kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeustarkkailijoiden johtopäätökset, jotka liittyvät tapauksen väitettyihin poliittisiin syytteisiin, puutteellisiin todisteisiin ja kohtuuttomiin tuomioihin, joiden tuloksena 20 henkilöä tuomittiin rangaistuksiin, jotka vaihtelivat 20 vuoden vankeuden ja elinikäisen vankeuden välillä; on tämän vuoksi tyytyväinen siihen, että Marokon hallitus suhtautuu myönteisesti Marokon kansallisen ihmisoikeusneuvoston suositukseen, joiden mukaan siviilihenkilöitä ei pidä tuomita sotilastuomioistuimissa; vaatii Marokon hallitusta takaamaan, että tämä toteutuu; pitää samalla valitettavana, että tämä päätös ei vaikuta jo tuomittuihin henkilöihin; rohkaisee Marokon hallitusta panemaan täytäntöön kaikki YK:n ja kansallisen ihmisoikeusneuvoston raporteissa esitetyt suositukset ja jatkamaan ihmisoikeuskulttuurin rakentamista; kehottaa siksi Marokon viranomaisia vapauttamaan välittömästi kaikki länsisaharalaiset poliittiset vangit, työskentelemään kansalaisyhteiskunnan ja muiden toimijoiden kanssa, jotta varmistetaan maan oikeudenkäyntien avoimuus ja oikeudenmukaisuus ja tutkitaan ja asetetaan syytteeseen turvallisuusalan virkailijat, joiden väitetään osallistuneen mielivaltaisiiin pidätyksiin, kidutukseen ja muunlaiseen vallan väärinkäyttöön;
102. tuomitsee länsisaharalaisten naisten kärsimät ihmisoikeusloukkaukset;
103. on huolissaan jo epävirallisesti vuodetun vuoden 2006 YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston raportissa kerrotuista ilmaisun-, kokoontumis- ja yhdistymisvapauden rajoituksista Länsi-Saharassa; panee merkille Marokon väitteen sallia istumamielenosoitukset ja muut mielenosoituksen muodot; pitää valitettavana, että Marokko selvästi rajoittaa itsenäisyyttä kannattavien kansalaisjärjestöjen toimintaa estämällä niiden laillisen rekisteröinnin ja tunnustamisen; pitää valitettavana usein tiukkoja rangaistuksia Marokon alueellista koskemattomuutta koskevan lainsäädännön rikkomisesta, sillä niitä sovelletaan usein rauhanomaisesti itsenäisyyttä puolustaviin länsisaharalaisiin; palauttaa mieleen YK:n riippumattoman asiantuntijan kulttuurisia oikeuksia koskevat päätelmät, joiden mukaan Marokon viranomaiset sortavat edelleen Länsi-Saharan kulttuurin tiettyjä näkökohtia; toistaa YK:n riippumattoman asiantuntijan

kehotuksen lopettaa tämä käytäntö ja edistää täyttä kulttuurin monimuotoisuutta; pitää myönteisenä, että Marokon uuteen perustuslakiin on sisällytetty kulttuurisia oikeuksia koskevia säännöksiä; panee tyytyväisenä merkille, että länsisaharalaisille on perustettu oma televisiokanava; kannustaa vahvasti näiden säännösten täysimääräiseen täytäntöönpanoon;

104. pitää erittäin valitettavana, että Marokko karkotti keskiviikkona 6. maaliskuuta 2013 Euroopan parlamentin neljän jäsenen valtuuskunnan; toteaa, että sen tavoitteena oli vieraillla Länsi-Saharan alueella, tutkia ihmisoikeustilannetta ja tavata MINURSO:n edustajia; pitää Marokon viranomaisen toimintaa erittäin valitettavana ja vaatii Marokon kuningaskuntaa sallimaan riippumattomien tarkkailijoiden, parlamenttien jäsenten, lehdistön ja humanitaaristen järjestöjen vapaan pääsyn Länsi-Saharaan ja vapaan liikkumisen siellä;
105. muistuttaa YK:n hankepalveluiden toimiston (UNOPS) esittämistä huolenaiheista, joiden mukaan Länsi-Sahara on edelleen maailman miinoitetuimpia alueita; toteaa, että maamiinat ovat vuodesta 1975 lähtien aiheuttaneet Länsi-Saharassa ainakin 2 500 traagista uhria ja että ne uhkaavat yhä tuhansia länsisaharalaisia paimentolaisia ja ovat suuri este Länsi-Saharan kiistan ja pakolaistilanteen ratkaisemiselle; on siksi tyytyväinen MINURSO:n, Marokon kuninkaallisen armeijan, Polisario-rintaman, miinanraivausoperaation ja muiden kyseisiä alueita kartoittavien ja puhdistavien toimijoiden työhön; panee ilahtuneena merkille, että Polisario-rintama on allekirjoittanut jalkaväkimiinojen kieltämistä koskevan Geneva Call -järjestön sopimuksen; kannustaa kaikkia toimijoita tekemään kaikkensa väestön kouluttamiseksi, uhrien auttamiseksi ja kaikkien jäljellä olevien ammusten poistamiseksi; toteaa lisäksi, että Marokko on yksi harvoista valtioista ja yksi ainoastaan kolmesta Afrikan valtiosta, jotka eivät ole allekirjoittaneet miinakieltosopimusta; kannustaa sitä tekemään niin luottamusta edistävänä toimenpiteenä ja osoituksena sitoutumisesta rauhaan;
106. korostaa, että länsisaharalaiset naiset ovat olleet tärkeässä asemassa länsisaharalaisessa yhteiskunnassa ja erityisesti pakolaisleireissä, joissa lukutaidottomuus on vähentynyt jyrkästi; korostaa, että naiset ovat avainasemassa länsisaharalaisten instituutioiden järjestäytymisessä ja että naiset osallistuvat huomattavissa määrin päätöksentekoon kaikilla tasoilla paikallisista komiteoista aina parlamenttiin ja hallitukseen asti; kiinnittää huomiota länsisaharalaisten naisten asemaan rauhan ylläpitämisessä, vuoropuhelun edistämässä ja konfliktin ratkaisemisessa sekä yhteiskunnan ja länsisaharalaisten rakenteiden säilyttämisessä;
107. on huolissaan Tindoufin lähistöllä sijaitsevien ja Polisario-rintaman hallinnoimien pakolaisleirien köyhyydestä sekä peruspalvelujen puutteesta, erityisesti ravinnon, terveydenhoidon ja juomaveden kohdalla; suhtautuu myönteisesti humanitaariseen apuun, jota EU on antanut ECHO:n välityksellä asianomaisille pakolaisille; kehottaa kuitenkin kansainvälisiä toimijoita kohdistamaan, koordinoimaan ja vakauttamaan apua tehokkaammin ja lisäämään tarvittaessa sen määrää, jotta taataan humanitaarisen tilanteen vakaus ja autetaan parantamaan oloja leireissä; toistaa YK:n erityisraportoijan riittäviä asuinoloja koskevat suositukset, joiden mukaan kansainvälistä rahoitusta olisi suunnattava riittävästi niitä varten; toteaa kuitenkin, että leireissä on toimiva hallintojärjestelmä, ja suhtautuu myönteisesti kansalaisyhteiskunnan aktiiviseen läsnäoloon naisten osallistuessa merkittävästi kummankin toimintaan; suhtautuu lisäksi myönteisesti opetuksen sosiaalisen merkityksen painottamiseen vähäisistä resursseista huolimatta; panee

kuitenkin merkille, että leirien asukkaiden tarkasta määrästä ei ole selkeitä tietoja; vaatii Polisariion viranomaisia tekemään Algerian avustuksella säännöllisiä väestönlaskentoja tai virallisia rekisteröintejä tai helpottamaan niiden toteuttamista;

108. on huolissaan siitä, että Tindoufin leirien köyhyys ja monien pakolaisten pitkään kestänyt tulevaisuudennäkymien puute saattavat heidät alttiiksi uskonnolliseen fundamentalismiin perustuvalla radikalisoitumiselle; muistuttaa vaarasta, että nuoret värvätään rikollis- tai terroristiverkostoihin, ja kiinnittää huomiota alueen vuotaviin rajoihin, joiden uhkana on Pohjois-Malista ja muualta peräisin olevien jihadistiryhmien helpompi soluttautuminen leireille; tuomitsee lokakuussa 2011 tapahtuneen kolmen eurooppalaisen avustustyöntekijän sieppauksen Rabounin leirillä; korostaa, että on erittäin tärkeää varmistaa leirien turvallisuus; kehottaa Algerian viranomaisia kantamaan vastuunsa ihmisoikeustilanteen parantamiseksi Tindoufin leireillä; ilmaisee tukevansa täysimääräisesti UNHCR:n ohjelmaa, jonka tavoitteena on edistää luottamuksen rakentamista helpottamalla perheiden yhteydenpitoa Tindoufin ja Länsi-Saharan välillä;
109. panee merkille, että vaikka monien kansainvälisten tarkkailijoiden, YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston, Afrikan ihmisoikeus- ja kansalaisoikeustoimikunnan, Robert F. Kennedy Centre for Justice and Human Rightsin ja Human Rights Watchin mukaan järjestelmällisistä ja vakiintuneista ihmisoikeusrikkomuksista leireillä on vain vähän näyttöä, monet toimijat, joita ovat muun muassa Marokon hallitus, marokkolaiset kansalaisjärjestöt ja jotkut Tindoufin entiset asukkaat, ovat syyttäneet Polisariion viranomaisia asukkaiden ilmaisun- ja liikkumisvapauden rajoittamisesta; panee merkille, että Polisario kiistää tarmokkaasti nämä syytteet ja että se on osoittanut halukkuutta tehdä yhteistyötä YK:n ihmisoikeuksista vastaavien elinten kanssa; kehottaa siksi Polisariota sallimaan riippumattomien ihmisoikeustarkkailijoiden täyden, säännöllisen ja esteettömän pääsyn leireille sekä tutkimaan tarkasti kaikkia mahdollisia syytteitä;
110. panee tyytyväisenä merkille toimet Länsi-Saharassa väitettyjä ihmisoikeuksia koskevan dokumentoinnin parantamiseksi etenkin Marokon kansallisen ihmisoikeusneuvoston (CNDH) ja sen Laayounessa ja Dakhlassa sijaitsevan kahden toimiston perustamisen kautta, kuten YK on todennut; panee merkille CNDH:n myönteisen työn ja kehottaa Marokon hallitusta auttamaan CNDH:n riippumattomuuden ja vastuualueen vahvistamisessa ja varmistamaan sen suositusten täytäntöönpanon; kannustaa lisäksi CNDH:ta lisäämään toimiaan suhteiden rakentamiseksi niiden länsisaharalaisten kanssa, jotka ovat vihamielisiä Marokon hallintoa kohtaan, ja varmistamaan valitusten asianmukaisen seurannan; pitää ilahduttavana, että Marokko hyväksyi vuonna 2012 viisi YK:n ihmisoikeusneuvoston suositusta ihmisoikeustilanteesta Länsi-Saharassa, ja kehottaa hyväksymään kaksi muuta; panee tyytyväisenä merkille Marokon esittämät kutsut tilapäisille kansainvälisille valtuuskunnille, myös kidutusta käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, ja näiden hyväksynnät; vaatii Marokon viranomaisia sallimaan muiden kansainvälisten elinten, kuten Afrikan ihmisoikeus- ja kansalaisoikeustoimikunnan ja Euroopan parlamentin jäsenten selvitysmatkat; vaatii kaikkia asiaankuuluvia osapuolia jatkamaan tätä yhteistyötä YK:n ihmisoikeuselinten kanssa; kannattaa sitä, että Fadret Leguiaan alueella, josta Baskimaan yliopiston tutkimusryhmä löysi joukkohautoja, käynnistetään MINURSO ja Punaisen Ristin kansainvälisen komitean virallinen operaatio, jotta jäännösten esiin kaivamista ja palauttamista perheille voidaan jatkaa;
111. panee kuitenkin merkille Marokon ja Polisariion hallintoja vastaan esitetyt vakavat ja

kiistanalaiset syytteet; muistuttaa myös, että YK:n pääsihteeri painotti äskettäin ihmisoikeustilanteen riippumatonta, puolueetonta, kattavaa ja kestävää valvontaa Länsi-Saharassa ja leireillä; panee merkille, että YK ei lisännyt huhtikuussa 2013 MINURSO:n toimeksiantoon ihmisoikeusulottuvuutta; kannustaa YK:ta sen tekemiseen tai perustamaan uuden, pysyvän ja puolueettoman ihmisoikeuselimen, joka valvoo yleistä ihmisoikeustilannetta, raportoi siitä ja tutkii yksittäisiä valituksia; kehottaa tätä elintä ottamaan vastuulleen Marokon hallinnassa olevan Länsi-Saharan osan, Tindoufin leirit ja muut Polisario-rintaman valvonnassa olevat alueet;

112. kannustaa Marokon ja Algerian hallituksia jatkamaan niiden välisen poliittisen vuoropuhelun kehittämistä alueellisen dynamiikan parantamiseksi ja laajentamaan sitä, jotta vältetään jännitteiden kärjistyminen alueella ja hyödytetään laajempaa kansainvälistä yhteisöä;
113. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja ihmisoikeuksista vastaavaa EU:n erityislähettilästä tarjoamaan Marokon viranomaisille ja Polisario-rintamalle ihmisoikeuksien alaan liittyviä koulutusohjelmia Länsi-Saharassa ja Tindoufissa; katsoo, että ne olisi tarkoitus suunnata poliisivoimille ja muille turvallisuusalan toimijoille, oikeuslaitokselle, paikallisille hallintoviranomaisille, tiedotusvälineille ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioille, perustuen poliittisten uudistuksien myötä saavutettavaan ja Marokossa käynnistettyyn demokratia-, oikeusvaltio- ja ihmisoikeusprosessiin, sanotun vaikuttamatta Länsi-Saharan konfliktia koskevaan poliittiseen neuvotteluratkaisuun vaan pyrkien kannustamaan sitä;

o

o o

114. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, EU:n ihmisihmisoikeuksista vastaavalle erityisedustajalle ja EU:n Sahelin erityisedustajalle, EU:n jäsenvaltioille, Sahelin alueen maiden hallituksille ja parlamenteille, Marokolle, Algerialle ja Polisario-rintamalle, YK:n pääsihteerille ja turvallisuusneuvostolle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle, AU:n puheenjohtajalle ja sen komission puheenjohtajalle sekä ECOWASin puheenjohtajalle ja sen komission puheenjohtajalle.